

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (tionde avdelningen)

den 15 december 2021 *

”Tillgång till handlingar – Förordning (EG) nr 1049/2001 – Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) – Förordning (EU) nr 1290/2013 – Handlingar rörande forskningsprojektet ’iBorderCtrl: Intelligent Portable Border Control System’ – Undantag avseende skyddet för tredje parts affärsintressen – Delvist avslag på ansökan om tillgång – Övervägande allmänintresse”

I mål T-158/19,

Patrick Breyer, Kiel (Tyskland), företrädd av advokaten J. Breyer,

sökande,

mot

Europeiska genomförandeorganet för forskning (REA), företrädd av S. Payan-Lagrou och V. Canetti, båda i egenskap av ombud, biträdda av advokaterna R. van der Hout och C. Wagner,

svarande,

angående en talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av REA:s beslut av den 17 januari 2019 (ARES (2019) 266593), om delvis tillgång till handlingar,

meddelar

TRIBUNALEN (tionde avdelningen),

sammansatt av ordföranden A. Kornezov samt domarna E. Buttigieg (referent) och G. Hesse,

justitiesekreterare: handläggaren L. Ramette,

efter den skriftliga delen av förfarandet och förhandlingen den 5 februari 2021,

följande

* Rättegångsspråk: tyska.

Dom

I. Bakgrund till tvisten

- 1 Den 19 april 2016 ingick Europeiska genomförandeorganet för forskning (REA) bidragsavtal nr 700626 (nedan kallat bidragsavtalet) med medlemmarna i ett konsortium för att finansiera projektet "iBorderCtrl: Intelligent Portable Border Control System" (nedan kallat projektet iBorderCtrl) inom ramen för Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) (nedan kallat Horisont 2020-programmet) för en period på 36 månader från och med den 1 september 2016.
- 2 REA har beskrivit projektet iBorderCtrl så, att det syftar till att testa nya tekniker i scenarier för kontrollerad gränsförvaltning ("controlled border management scenarios") som skulle kunna öka effektiviteten i förvaltningen av Europeiska unionens yttre gränser och säkerställa en snabbare hantering av lagligt resande samt en snabbare upptäckt av olagliga verksamheter. REA har emellertid påpekat att projektet inte avser utvecklingen av en teknik i syfte att faktiskt genomföra ett funktionellt system med verkliga kunder.
- 3 I samband med finansieringen och genomförandet av projektet mottog REA, i enlighet med bidragsavtalet, vissa handlingar avseende de olika utvecklingsstegen i projektet iBorderCtrl från konsortiets medlemmar.
- 4 Den 5 november 2018 ingav sökanden Patrick Breyer, med stöd av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43), en ansökan till Europeiska kommissionen om tillgång (nedan kallad den ursprungliga ansökan) till flera handlingar, nämligen dels handlingarna avseende tillståndet för projektet iBorderCtrl, dels de handlingar som hade utarbetats under projektets gång. Ansökan registrerades samma dag under referensnumret ARES (2018) 5639117 och översändes till REA den 7 november 2018.
- 5 Genom skrivelse av den 23 november 2018 (nedan kallat det ursprungliga beslutet), informerade REA sökanden om att en av de begärda handlingarna var tillgänglig för allmänheten, att REA beviljade sökanden delvis tillgång till en annan begärd handling och att det avlog hans ansökan om tillgång vad beträffar andra handlingar som hade utarbetats under projektets gång. REA motiverade beslutet att neka tillgång till dessa handlingar med tillämpning av de undantag som avser skyddet för dels den enskildes privatliv och integritet enligt artikel 4.1 b i förordning nr 1049/2001, eftersom de begärda handlingarna innehöll personuppgifter avseende personer inblandade i projektet som inte är offentliga, dels konsortiemedlemmarnas affärsintressen enligt artikel 4.2 första strecksatsen i förordningen.
- 6 Den 26 november 2018 ingav sökanden en bekräftande ansökan om tillgång till kommissionen, vilken registrerades under referensnumret ARES (2018) 6073379 (nedan kallad den bekräftande ansökan), samtidigt som han accepterade att namnen på de fysiska personer som var inblandade i projektet skulle maskeras i de aktuella handlingarna.
- 7 Genom beslut av den 17 januari 2019 (ARES (2019) 266593) beviljade REA sökanden delvis tillgång till andra begärda handlingar och avlog hans ansökan om tillgång i övrigt, genom att återropa skyddet för konsortiemedlemmarnas affärsintressen enligt artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001 och genom att hänvisa till bland annat artikel 3 i Europaparlamentets

och rådets förordning (EU) nr 1290/2013 av den 11 december 2013 om reglerna för deltagande och spridning i Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av förordning (EG) nr 1906/2006 (EUT L 347, 2013, s. 81) och till bidragsavtalet (nedan kallat det angripna beslutet).

- 8 Tabellen nedan sammanfattar REA:s ståndpunkt beträffande de olika begärda handlingarna som utarbetades under projektet iBorderCtrl (nedan kallade de begärda handlingarna):

Handlingar/resultat	REA:s ståndpunkt	Konfidentiell information
D 1.1 Den etiska rådgivarens första rapport (<i>Ethics advisor's first report</i>)	Tillgång nekas	Etisk och juridisk bedömning av de verktyg, de tekniska komponenter och de metoder som utvecklats inom projektet
D 1.2 Etik vad gäller profilering, risken för stigmatisering av enskilda och plan för begränsning (<i>Ethics of profiling, the risk of stigmatization of individuals and mitigation plan</i>)	Tillgång nekas	Etisk och juridisk bedömning av de verktyg, de tekniska komponenter och de metoder som utvecklats inom projektet
D 1.3 Den etiska rådgivaren (<i>Ethics Advisor</i>)	Tillgång nekas	Uppgifter från den etiska rådgivaren
D 2.1 Rapport avseende behovsanalysen (<i>Requirement Analysis Report</i>)	Tillgång nekas	Tekniska lösningar och beskrivning av den övergripande systemarkitekturen
D 2.2 Referensarkitektur och komponentspecifikation (<i>Reference Architecture and components specification</i>)	Tillgång nekas	Tekniska lösningar och beskrivning av den övergripande systemarkitekturen
D 2.3 Juridisk och etisk granskningsrapport på EU-nivå (<i>EU wide legal and ethical review report</i>)	Tillgång nekas	Etisk och juridisk bedömning av de verktyg, de tekniska komponenter och de metoder som utvecklats inom projektet
D 3.1 Utrustning för insamling av uppgifter – specifikationer (<i>Data Collection Devices – specifications</i>)	Delvis tillgång	De överstrukna delarna i handlingen innehåller information som påverkar affärsintressen
D 7.3 Plan för spridning och kommunikation (<i>Dissemination and communication plan</i>)	Delvis tillgång	De överstrukna delarna i handlingen innehåller information som påverkar affärsintressen
D 7.6 Årlig kommunikationsrapport, inbegripet kommunikationsmaterial (<i>Yearly communication report including communication material</i>)	Uppgift: offentlig handling	Ingen
D 7.8 Plan för spridning och kommunikation 2 (<i>Dissemination and communication plan 2</i>)	Delvis tillgång	De överstrukna delarna i handlingen innehåller information som påverkar affärsintressen

D 8.1 Plan för kvalitetsstyrning (<i>Quality Management Plan</i>)	Tillgång nekas	Konfidentiell information från konsortiet om projektledningen, planeringen av tekniska åtgärder för tillhandahållande av resultat
D 8.3 Periodisk lägesrapport (<i>Periodic Progress Report</i>)	Tillgång nekas	Beskrivning av de tekniska framstegen i fråga om de olika delarna av arbetet
D 8.4 Årsrapport (<i>Annual Report</i>)	Tillgång nekas	Beskrivning av de tekniska framstegen i fråga om de olika delarna av arbetet
D 8.5 Periodisk lägesrapport 2 (<i>Periodic Progress Report 2</i>)	Tillgång nekas	Beskrivning av de tekniska framstegen i fråga om de olika delarna av arbetet
D 8.7 Årsrapport 2 (<i>Annual Report 2</i>)	Tillgång nekas	Beskrivning av de tekniska framstegen i fråga om de olika delarna av arbetet

II. Förfarandet och parternas yrkanden

- 9 Sökanden väckte förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 15 mars 2019, i vilken kommissionen formellt angavs som svarande i målet.
- 10 Genom särskild handling som inkom till tribunalens kansli den 18 juni 2019 framställde kommissionen en invändning om rättegångshinder med stöd av artikel 130.1 i tribunalens rättegångsregler. Genom beslut av den 12 november 2019 beslutade tribunalen att det skulle anses att det inte var kommissionen som var den part mot vilken förevarande talan hade väckts, utan REA, och att det följaktligen saknades anledning att pröva kommissionens invändning om rättegångshinder.
- 11 Genom skrivelse som inkom till tribunalens kansli den 20 juni 2020 inkom sökanden med en ny bevisuppgift och gav in nya bevis. REA yttrade sig över dessa inom den föreskrivna fristen.
- 12 Som en åtgärd för processledning som vidtogs den 17 november 2020 enligt artikel 89 i tribunalens rättegångsregler, anmodade tribunalen sökanden att inge bilaga 1 till det ursprungliga beslutet och att besvara en skriftlig fråga. Sökanden efterkom inte denna anmodan inom den föreskrivna fristen. Trots att denna frist inte iakttogs, beslutade ordföranden på tribunalens tionde avdelning genom beslut av den 10 december 2021, med tillämpning av artikel 62 i rättegångsreglerna, att handläggningen av förevarande mål skulle underlättas om de handlingar som hade ingetts för sent togs in i akten i målet. Sökandens svar och den begärda handlingen togs därför in i akten i målet.
- 13 Genom beslut av den 26 november 2020, som antogs med stöd av artikel 91 c i rättegångsreglerna, beslutade tribunalen att REA skulle förete kopior av bidragsavtalet och konfidentiella versioner av samtliga handlingar med anknytning till den bekräftande ansökan som REA helt eller delvis hade vägrat att ge tillgång till. REA efterkom denna begäran inom den föreskrivna fristen. I enlighet med artikel 104 i rättegångsreglerna kommunicerades inte dessa handlingar till sökanden.
- 14 Den 17 februari 2021 avslutades den muntliga delen av förfarandet.

- 15 Sökanden ingav handlingar genom skrivelse som inkom till tribunalens kansli den 23 mars 2021. Genom beslut av den 21 april 2021 beslutade tribunalen att återuppta den muntliga delen av förfarandet i enlighet med artikel 113.2 a i rättegångsreglerna och genom beslut av samma dag beslutade tribunalen att de handlingar som sökanden hade ingett den 23 mars 2021 skulle tas in i akten och anmodade REA att yttra sig över dessa. REA yttrade sig inom den föreskrivna fristen.
- 16 Genom tribunalens beslut av den 16 juni 2021 avslutades det muntliga förfarandet på nytt.
- 17 Sökanden har yrkat att tribunalen ska
- ogiltigförklara det angripna beslutet, och
 - förplikta REA att ersätta rättegångskostnaderna.
- 18 REA har yrkat att tribunalen ska
- ogilla talan, och
 - förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet de kostnader som uppkommit med anledning av ingivandet av ny bevisuppgift och nya bevis.

III. Rättslig bedömning

- 19 Sökanden har åberopat två grunder till stöd för sin talan. Som första grund har det gjorts gällande att artikel 4.2 första strecksatsen och *in fine* i förordning nr 1049/2001 åsidosattes. Den andra grunden avser åsidosättande av artiklarna 7.1 och 8.1 i samma förordning.
- 20 Eftersom den andra grunden avser själva omfattningen av ansökan om tillgång, ska den prövas först.

A. Den andra grunden: Åsidosättande av artiklarna 7.1 och 8.1 i förordning nr 1049/2001

- 21 Sökanden har gjort gällande att REA åsidosatte artiklarna 7.1 och 8.1 i förordning nr 1049/2001, i den mån det ursprungliga beslutet och det angripna beslutet endast avsåg de begärda handlingar som hade utarbetats under projektet iBorderCtrl, med undantag av handlingarna avseende själva tillståndet för det aktuella projektet, vilka dock också omfattades av ansökan om tillgång.
- 22 Sökanden har i det avseendet angett att den bekräftande ansökan uttryckligen hänvisade till den ursprungliga ansökan, i vilken sökanden hade nämnt handlingarna avseende tillståndet för det aktuella projektet, så att det var onödigt att i den bekräftande ansökan på nytt räkna upp varje handling som det hade begärts tillgång till. Han har gjort gällande att REA inte kunde förutsätta att den bekräftande ansökan inte längre avsåg samtliga handlingar som den ursprungliga ansökan omfattade, eftersom det inte hade skett någon delvis återkallelse av ansökan om tillgång.
- 23 REA har påpekat att det angripna beslutet, i enlighet med artikel 8 i förordning nr 1049/2001, avsåg samtliga handlingar som sökanden hade begärt tillgång till i sin bekräftande ansökan. I sistnämnda ansökan hänvisades det inte till handlingarna avseende tillståndet för det aktuella projektet, vilka tidigare varken hade omtalats eller nämnts i det ursprungliga beslutet eller hade åsyftats i motiveringen till nämnda beslut, och handlingarna hade inte nämnts, inte ens indirekt, i

skälen till den bekräftande ansökan. REA förutsatte därför att dessa handlingar inte omfattades av den bekräftande ansökan. Om sökanden hade velat utvidga sin bekräftande ansökan till att omfatta dessa handlingar, borde han uttryckligen ha hänvisat till dessa i sin bekräftande ansökan. Det finns emellertid inte något som hindrar att sökanden i framtiden inger en ansökan om tillgång avseende dessa handlingar.

- 24 Sökanden har som andra grund gjort gällande att REA inte gjorde en fullständig prövning av ansökan om tillgång, eftersom det underlät att ta ställning till ansökan i den del den avsåg handlingarna avseende tillståndet för projektet iBorderCtrl.
- 25 Det är ostridigt mellan parterna att sökanden i den ursprungliga ansökan hade begärt tillgång till bland annat samtliga handlingar avseende tillståndet för projektet iBorderCtrl. Det är också ostridigt att dessa handlingar inte nämndes i det ursprungliga beslutet. De finns nämligen inte med bland de handlingar som förtecknas i avdelning A i det ursprungliga beslutet och som anses omfattas av den ursprungliga ansökan. REA angav även, i avdelning B i det ursprungliga beslutet, som avser prövningen av ansökan om tillgång, att det ansåg att det var de handlingar som förtecknades i bilaga 1 till beslutet som hörde till den ursprungliga ansökan. Handlingarna avseende tillståndet för projektet iBorderCtrl nämndes inte i denna bilaga. Vidare avsåg motiveringen i det ursprungliga beslutet inte dessa handlingar, vilket REA uttryckligen har medgett. I detta beslut hänvisades det nämligen systematiskt till de begärda handlingarna såsom dessa tidigare hade definierats i samma beslut, och handlingarna avseende tillståndet för projektet iBorderCtrl hörde inte till dessa.
- 26 I det avseendet erinrar tribunalen om att syftet med förordning nr 1049/2001 är, såsom anges i skäl 4 och artikel 1 i förordningen, att ge allmänheten största möjliga tillgång till institutionernas handlingar, och med tillämpning av artikel 6.1 i förordningen krävs det inte en motivering till ansökan för att åtnjuta en sådan rätt.
- 27 När det görs en ansökan hos en unionsinstitution, ett unionsorgan eller en unionsbyrå om att en handling ska lämnas ut, är dessa skyldiga att, i varje enskilt fall, bedöma huruvida handlingen omfattas av de undantag från allmänhetens rätt till tillgång till institutionernas handlingar som räknas upp i artikel 4 i förordning nr 1049/2001 (se, för ett liknande resonemang, dom av den 1 juli 2008, Sverige och Turco/rådet, C-39/05 P och C-52/05 P, EU:C:2008:374, punkt 35).
- 28 Såsom framgår av lydelsen i skäl 13 i förordning nr 1049/2001, har det vidare föreskrivits att ett administrativt förfarande med två steg bör tillämpas, där det dessutom ska vara möjligt att begära domstolsprövning eller framföra klagomål till Europeiska ombudsmannen, för att säkerställa att allmänhetens rätt till tillgång till unionsinstitutionernas handlingar respekteras fullt ut.
- 29 Det följer även av rättspraxis att artiklarna 7 och 8 i förordning nr 1049/2001, i vilka det föreskrivs ett tvåstegsförfarande, syftar till att möjliggöra dels en skyndsam och enkel behandling av ansökningar om tillgång till handlingar hos berörda institutioner, dels, i första hand, uppgörelser i godo av tvister som eventuellt kan uppkomma (dom av den 26 januari 2010, Internationaler Hilfsfonds/kommissionen, C-362/08 P, EU:C:2010:40, punkt 53).
- 30 Det framgår av punkterna 25–29 ovan att den berörda institutionen, det berörda organet eller den berörda byrån är skyldig att göra en fullständig prövning av samtliga handlingar som omfattas av ansökan om att handlingar ska lämnas ut. Ett sådant krav är i princip tillämpligt inte bara vid handläggningen av en bekräftande ansökan i enlighet med artikel 8 i förordning nr 1049/2001,

utan även vid handläggningen av den ursprungliga ansökan i den mening som avses i artikel 7 i förordningen (dom av den 22 maj 2012, Internationaler Hilfsfonds/kommissionen, T-300/10, EU:T:2012:247, punkt 69).

- 31 Det framgår av de omständigheter som har framhållits i punkt 25 ovan att REA i förevarande fall underlät att pröva den ursprungliga ansökan om tillgång i den del som den avsåg handlingarna avseende tillståndet för projektet iBorderCtrl i strid med sin skyldighet att göra en fullständig prövning av denna ansökan. En sådan underlåtelse från REA:s sida innebär uppenbarligen att de syften som eftersträvas med bestämmelserna i förordning nr 1049/2001 om en skyndsam och enkel behandling av sådana ansökningar om tillgång till handlingar och uppgörelse i godo av tvister, såsom erinrats om ovan i punkt 29, undergrävs (se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 maj 2012, Internationaler Hilfsfonds/kommissionen, T-300/10, EU:T:2012:247, punkt 73).
- 32 REA har gjort gällande att det ankom på sökanden att uttryckligen åsyfta handlingarna avseende tillståndet för projektet iBorderCtrl i sin bekräftande ansökan. I annat fall kunde REA förutsätta att dessa handlingar inte omfattades av ansökan.
- 33 Tribunalen framhåller i det avseendet att sökanden, i den bekräftande ansökan om tillgång, uttryckligen angav att denna ansökan var en följd av hans ursprungliga ansökan om tillgång. Det finns inte något avsnitt i den bekräftande ansökan som tyder på att sökanden skulle ha återkallat sin ansökan om tillgång till handlingarna avseende tillståndet för projektet iBorderCtrl. Sökandens avsikt att upprepa sin ansökan om tillgång till samtliga de handlingar som avsågs i den ursprungliga ansökan framgår även av den omständigheten, som sökanden har framhållit, att han uttryckligen accepterade att göra andra eftergifter som en följd av det ursprungliga beslutet, nämligen att acceptera att de personuppgifter som fanns i de aktuella handlingarna skulle maskeras. Under dessa omständigheter kunde inte REA förutsätta att sökanden, i samband med sin bekräftande ansökan, hade avstått från att begära tillgång till handlingarna avseende tillståndet för projektet iBorderCtrl.
- 34 I den mån som REA, genom ett sådant argument, i huvudsak har hävdatt att sökanden uttryckligen borde ha bestritt, i samband med den bekräftande ansökan, underlåtenheten att i det ursprungliga beslutet pröva hans ansökan om tillgång såvitt den avsåg handlingarna avseende tillståndet för projektet iBorderCtrl, kan tribunalen inte godta ett sådant argument. En underlåtenhet från REA:s sida att i det ursprungliga beslutet pröva en del av den ursprungliga ansökan om tillgång fick nämligen till följd att det andra steget i förfarandet vad beträffar de handlingar som berörs av denna underlåtenhet inte inleddes. Ett motsatt synsätt, vilket REA har förordat, skulle strida mot de syften som avses i artiklarna 7 och 8 i förordning nr 1049/2001, vilka det har erinrats om i punkt 29 ovan.
- 35 Slutligen är det visserligen riktigt, såsom REA har hävdatt, att en person kan ansöka på nytt om tillgång till handlingar som vederbörande tidigare har vägrats tillgång till, och en sådan ansökan innebär att den berörda institutionen blir skyldig att pröva om ett tidigare avslagsbeslut kvarstår som berättigat, mot bakgrund av att den rättsliga eller faktiska situationen har förändrats under tiden (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 januari 2010, Internationaler Hilfsfonds/kommissionen, C-362/08 P, EU:C:2010:40, punkterna 56 och 57).
- 36 Det framgår emellertid av rättspraxis att en underlåtenhet att pröva en del av en ansökan om tillgång inte kan likställas med ett avslagsbeslut (se, för ett liknande resonemang, dom av den 27 februari 2014, kommissionen/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, punkterna 122 och 123). En sådan möjlighet att inge en ny ansökan om tillgång kan följaktligen inte vara ägnad att avhjälpa

den berörda institutionens underlåtenhet att göra en fullständig prövning av den första ansökan om tillgång eller utgöra ett argument för att sökandena ska kunna framtas en möjlighet att väcka talan som de har enligt artikel 8.3 i förordning nr 1049/2001 (se, för ett liknande resonemang, förslag till avgörande av generaladvokaten Kokott i målet Strack/kommissionen, C-127/13 P, EU:C:2014:455, punkt 40).

- 37 Av det ovan anförda följer att talan ska bifallas såvitt avser den andra grunden och att det angripna beslutet ska ogiltigförklaras i den mån som REA underlät att pröva sökandens ansökan i den del ansökan syftade till att få tillgång till handlingarna avseende tillståndet för projektet iBorderCtrl.

B. Den första grunden: Åsidosättande av artikel 4.2 första strecksatsen och artikel 4.2 *in fine* i förordning nr 1049/2001

- 38 Den första grunden består av två delar. Den första delgrunden avser att skyddet för affärsintressen i den mening som avses i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001 inte har undergrävts, och den andra delgrunden avser att det föreligger ett övervägande allmänintresse av att lämna ut de aktuella handlingarna i den mening som avses i artikel 4.2 *in fine* i förordningen.
- 39 Tribunalen ska inledningsvis pröva huruvida de nya bevis och den nya bevisuppgift som sökanden inkom med i sin skrivelse av den 20 juni 2020 utgör tillåten bevisning och huruvida sökandens anmärkning om att REA borde ha beviljat honom åtminstone delvis tillgång till de begärda handlingarna kan tas upp till prövning, vilket REA har bestritt.

1. Huruvida de nya bevisen och den nya bevisuppgiften utgör tillåten bevisning

- 40 Genom skrivelse som inkom till tribunalens kansli den 20 juni 2020, ingav sökanden några utdrag från webbplatser som nya bevis och inkom med ny bevisuppgift som bestod av hänvisningar till dessa webbplatser. I samband med sitt yttrande av den 9 juli 2020 över dessa har REA hävdats, för det första, att dessa bevis och bevisuppgiften ska avvisas som otillåten bevisning, på grund av att de ingavs för sent och utan att sökanden i vederbörlig ordning angav godtagbara skäl till att detta inte hade gjorts tidigare. För det andra har REA bestritt den redogörelse för de faktiska omständigheterna som sökanden har föreslagit på grundval av dessa bevis.
- 41 Enligt artikel 85.3 i rättegångsreglerna får parterna undantagsvis ge in bevis eller inkomma med bevisuppgift innan den muntliga delen av förfarandet har avslutats eller innan tribunalen har beslutat att avgöra målet utan att inleda den muntliga delen av förfarandet, under förutsättning att de anger godtagbara skäl till att detta inte har gjorts tidigare. Det framgår dock av rättspraxis att motbevisning och möjligheten att göra tillägg till bevisuppgiften efter att motparten har lagt fram motbevisning i sin duplik inte omfattas av regeln avseende utgången frist som föreskrivs i denna bestämmelse. Denna bestämmelse rör nämligen nya bevisuppgifter och ska läsas mot bakgrund av artikel 92.7 i rättegångsreglerna, i vilken det uttryckligen föreskrivs att möjligheterna att åberopa motbevisning och att göra tillägg till bevisuppgiften kvarstår (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 april 2004, M/domstolen, T-172/01, EU:T:2004:108, punkt 44; se även, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 12 december 2018, Servier m.fl./kommissionen, T-691/14, överklagad, EU:T:2018:922, punkt 1460 och där angiven rättspraxis). Vidare har det redan slagits fast att den omständigheten att en part inger bevis eller inkommer med bevisuppgift för sent kan vara motiverad bland annat om motparten lägger fram

bevisning för sent som motiverar att handlingarna i målet kompletteras, för att säkerställa iakttagandet av den kontradiktoriska principen (dom av den 14 april 2005, Gaki-Kakouri/domstolen, C-243/04 P, ej publicerad, EU:C:2005:238, punkt 32).

- 42 I förevarande fall kan de bevis och den bevisuppgift som sökanden inkom med i sin skrivelse av den 20 juni 2020 inte avvisas som otillåten bevisning på grund av att de lades fram efter ingivandet av dupliken i strid med artikel 85.3 i rättegångsreglerna. Som sökanden har angett i sin skrivelse av den 20 juni 2020, syftar nämligen dessa bevis och bevisuppgiften till att bemöta REA:s argument i punkt 17 i dupliken, enligt vilket endast gränskontrolltjänstemän och medarbetare i projektet iBorderCtrl kunde delta i projektets pilottester.
- 43 Denna slutsats påverkas inte av REA:s argument om att sökanden redan i repliken hävdade att var och en hade kunnat delta i pilottesterna och att han således, redan i det skedet, hade kunnat inge bevisen eller inkomma med bevisuppgiften till stöd för detta påstående.
- 44 Den ståndpunkt som REA gav uttryck för i punkt 17 i dupliken framgår inte av det ursprungliga beslutet, det angripna beslutet eller svaromålet, vilket gör att sökanden, som fick kännedom om denna ståndpunkt först i samband med dupliken, inte var skyldig att lägga fram motbevisning till stöd för det argument som han anförde i repliken.
- 45 Regeln avseende utgången frist som föreskrivs i artikel 85.3 i rättegångsreglerna är följaktligen inte tillämplig på de bevis och den bevisuppgift som sökanden inkom med i sin skrivelse av den 20 juni 2020, vilket gör att dessa utgör tillåten bevisning.

2. Huruvida anmärkningen om underlåtenheten att bevilja delvis tillgång kan tas upp till prövning

- 46 REA har hävdats att föremålet för den första grunden, såsom den har formulerats i ansökan, är begränsat till att avse ett åsidosättande av artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001. Anmärkningen om att artikel 4.6 i förordning nr 1049/2001 inte iakttogs, genom att REA inte beviljade åtminstone delvis tillgång till de begärda handlingarna, vilken åberopades för första gången i repliken, kan enligt REA därför inte tas upp till prövning.
- 47 Sökanden har gjort gällande att anmärkningen om att REA borde ha lämnat ut åtminstone en del av de begärda handlingarna inte är ny. För det första är det inte nödvändigt att artikel 4.6 i förordning nr 1049/2001 ”citeras separat”, eftersom REA självt lämnade ut de aktuella handlingarna delvis maskerade. För det andra togs frågan om att lämna ut åtminstone delar av de begärda handlingarna upp redan i ansökan.
- 48 Tribunalen påpekar i det avseendet att även om det visserligen inte är nödvändigt att uttryckligen nämna en bestämmelse som påstås ha åsidosatts för att en anmärkning ska kunna tas upp till prövning, ska det dock klart framgå av de argument som anfördes redan i ansökan att sökanden avsåg att göra gällande att det har skett ett sådant åsidosättande.
- 49 Som sökanden har hävdats ska flera avsnitt i ansökan i förevarande fall förstås så, att de underförstått, men med nödvändighet, hör till en anmärkning om att artikel 4.6 i förordning nr 1049/2001 åsidosattes.

- 50 I punkt 26 i ansökan gjorde nämligen sökanden gällande att olika delar av de handlingar som han hade begärt tillgång till kunde lämnas ut utan att det skulle undergräva konsortiets affärsintressen. Genom att i punkt 28 i ansökan dessutom göra gällande, med stöd av rättspraxis, att REA underlät att i detalj undersöka de begärda handlingarna för att kontrollera i vilken utsträckning de innehöll ny väsentlig information som ännu inte var känd, åsyftade sökanden, underförstått men med nödvändighet, en skyldighet för REA att undersöka huruvida det kunde beviljas delvis tillgång till dessa handlingar på grund av att de innehåller information som är tillgänglig för allmänheten och som inte utgör en sammanställning av sådan skyddsvärd information enligt artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001.
- 51 Under dessa omständigheter ska det anses att de mer detaljerade argument som anfördes i repliken utgör tillägg till anmärkningen avseende beslutet att neka åtminstone delvis tillgång till de begärda handlingarna, vilken åberopades i ansökan. Tribunalen godtar därför inte REA:s argument om att denna anmärkning inte kan tas upp till prövning.

3. Den första grundens första del: Skyddet för affärsintressen har inte undergrävts

- 52 Inom ramen för sina resonemang avseende den första grundens första del är parterna oeniga bland annat i frågan om tillämpningen av förordning nr 1290/2013, klausulerna i bidragsavtalet och artikel 339 FEUF i det aktuella fallet, en fråga som tribunalen ska pröva först.

a) Tillämpningen av förordning nr 1290/2013, klausulerna i bidragsavtalet och artikel 339 FEUF i det aktuella fallet

- 53 Sökanden har gjort gällande att den rättsliga grunden för prövningen av det angripna beslutets lagenlighet ska vara förordning nr 1049/2001, och inte förordning nr 1290/2013, klausulerna i bidragsavtalet eller artikel 339 FEUF, vilka också åberopades av REA i det angripna beslutet till stöd för beslutet att neka tillgång. Under alla omständigheter anser sökanden att förordning nr 1290/2013 inte kan ges företräde framför förordning nr 1049/2001 och att man inte kan frånga tillämpningen av denna förordning genom ett avtal, såsom bidragsavtalet.
- 54 REA har hävdatt att sökanden felaktigt har gjort gällande att varken förordning nr 1290/2013 eller artikel 339 FEUF är relevanta vid bedömningen av hans ansökan om tillgång till de aktuella handlingarna. REA anser att även om det inte uttryckligen har angetts att de nyare bestämmelserna i förordning nr 1290/2013 är mer specifika i förhållande till förordning nr 1049/2001, ska de båda förordningarna iaktas och förenas genom en konsekvent tillämpning, eftersom förordning nr 1290/2013, särskilt artikel 3 i nämnda förordning, i det avseendet ger ett kompletterande och stärkt skydd för tillgången till de handlingar som omfattas av denna bestämmelse. Vidare innehåller bidragsavtalet bestämmelser om konfidentialitet och tillgång till de handlingar som upprättats inom ramen för projektet iBorderCtrl i den mening som avses i artikel 3 i förordning nr 1290/2013. Med tillämpning av artikel 36.1 i bidragsavtalet kunde således de begärda handlingarna, vilka betecknades som ”konfidentiella”, inte spridas.
- 55 Prövningen av denna fråga kräver att det erinras om att bestämmelserna om allmänhetens tillgång till REA:s handlingar enligt artikel 2.3 i förordning nr 1049/2001 ska tillämpas på alla handlingar som finns hos detta organ, det vill säga handlingar som upprättats eller mottagits och som innehas av organet, inom dess samtliga verksamhetsområden. Trots att syftet med den ovannämnda förordningen är att ge allmänheten största möjliga rätt till tillgång till institutionernas handlingar, är denna rätt föremål för vissa begränsningar, vilka grundar sig på

hänsyn till allmänna eller privata intressen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 juli 2011, Sverige/MyTravel och kommissionen, C-506/08 P, EU:C:2011:496, punkt 88, och dom av den 5 februari 2018, Pari Pharma/EMA, T-235/15, EU:T:2018:65, punkt 39 och där angiven rättspraxis).

- 56 Undantagsreglerna i artikel 4 i förordning nr 1049/2001 bygger på en avvägning mellan de intressen som står mot varandra i en given situation, det vill säga å ena sidan de intressen som skulle gynnas av ett utlämnande av de berörda handlingarna och å andra sidan de intressen som skulle hotas av ett sådant utlämnande. Vilket beslut som fattas med anledning av en ansökan om tillgång till handlingar beror på vilket intresse som anses väga tyngst i det enskilda fallet (se dom av den 27 februari 2014, kommissionen/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, punkt 63 och där angiven rättspraxis).
- 57 Den berörda unionsinstitutionen, det berörda unionsorganet eller den berörda unionsbyrån måste förklara hur ett utlämnande av en handling som har begärts utlämnad konkret och faktiskt skulle kunna skada det intresse som skyddas av ett undantag i artikel 4 i förordning nr 1049/2001, och domstolen har slagit fast att det i detta sammanhang står unionsinstitutionen, unionsorganet eller unionsbyrån fritt att grunda sig på allmänna presumptionsregler, som är tillämpliga på vissa kategorier av handlingar, eftersom allmänna överväganden av liknande slag kan tillämpas på ansökningar om utlämnande av handlingar av samma art (se dom av den 27 februari 2014, kommissionen/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, punkterna 64 och 65 samt där angiven rättspraxis).
- 58 I det angripna beslutet åberopade REA, som grund för beslutet att delvis neka tillgång till de begärda handlingarna, skyddet för konsortiemedlemmarnas affärsintressen i den mening som avses i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001, men REA ansåg att sistnämnda bestämmelse skulle tolkas i enlighet med bestämmelserna om konfidentialitet i artikel 3 i förordning nr 1290/2013 och i artikel 36 i bidragsavtalet avseende projektet iBorderCtrl. Med stöd av unionsdomstolarnas praxis fann REA att förordning nr 1049/2001 och förordning nr 1290/2013 således skulle tillämpas så, att det säkerställdes att respektive förordning tillämpades på ett sätt som är förenligt med hur den andra förordningen tillämpas, och som därigenom skulle möjliggöra en konsekvent tillämpning av dessa förordningar.
- 59 I artikel 3 i förordning nr 1290/2013, med rubriken ”Konfidentialitet”, föreskrivs att uppgifter, kunskap och information som inom ramen för en åtgärd meddelats som konfidentiella ska hållas konfidentiella, med förbehåll för de villkor som fastställs i tillämpningsavtal, beslut eller kontrakt, och med beaktande av unionsrätten avseende skydd av och tillgång till säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter. Konfidentialiteten för de handlingar som ingavs till REA inom ramen för projektet iBorderCtrl omfattas bland annat av de villkor som fastställs i bidragsavtalet, där det i artikel 36.1 föreskrivs att under genomförandet av åtgärden och fyra år efter en period på 36 månader från och med åtgärdens början ska parterna säkerställa att alla uppgifter, handlingar eller annat material som har betecknats som konfidentiella förblir konfidentiella när de lämnas ut. Denna tidsperiod hade inte löpt ut när sökanden ingav den ursprungliga ansökan.
- 60 Det ska påpekas att inom ramen för förevarande talan har REA hävdat att eftersom det särskilda syftet med artikel 3 i förordning nr 1290/2013 är att begränsa tredje mans tillgång till de handlingar som omfattas av denna bestämmelse, kunde de handlingar som har betecknats som ”konfidentiella” med tillämpning av artikel 36.1 i bidragsavtalet inte lämnas ut till tredje man. REA anser nämligen att när ett skydd enligt förordning nr 1290/2013 och bidragsavtalet är

tillämpligt, ska det ”kompletterande” eller ”stärkta” skydd som därmed införts garanteras med risk för att undergräva framgången för de finansierade projekten, vilken bygger på forskarnas tillgänglighet för att delta i projekten, och denna tillgänglighet kan äventyras om de ingivna handlingarna, vilka ofta innehåller innovativa lösningar och kommersiellt känsliga uppgifter, riskerade att lämnas ut enligt förordning nr 1049/2001. Andan och bestämmelserna i förordning nr 1290/2013 och i bidragsavtalet som reglerar ett sådant ”kompletterande” skydd skulle förlora sin betydelse om allmänheten hade tillgång till de handlingar avseende det aktuella projektet som betecknades som konfidentiella. REA har således uppgett att det ”förutsatte” att konsortiets handlingar som betecknades som konfidentiella, med tillämpning av artikel 36.1 i bidragsavtalet, innehöll känsliga uppgifter som skulle skada konsortiemedlemmarans affärsintressen om de lämnades ut.

- 61 Genom ett sådant resonemang har REA underförstått, men med nödvändighet, förordat att det ska uppställas en allmän presumtion om att de handlingar som har överlämnats som konfidentiella till REA av en deltagare i en åtgärd enligt artikel 3 i förordning nr 1290/2013 och artikel 36.1 i bidragsavtalet inte ska lämnas ut till tredje man utan att det är nödvändigt att konkret pröva huruvida ett av de undantag från principen om öppenhet som föreskrivs i förordning nr 1049/2001 är tillämpligt på dessa handlingar.
- 62 Genom att stödja sig på den rättspraxis som avser de allmänna presumtionerna för att inte lämna ut handlingar, har REA dessutom anmodat tribunalen att pröva huruvida en sådan allmän presumtion som grundar sig på förordning nr 1290/2013 ska tillämpas i förevarande fall.
- 63 Tribunalen erinrar i det avseendet om att tillämpningen av den allmänna presumtionen om sekretess är fakultativ för unionsinstitutionen, unionsorganet eller unionsbyrån som ska pröva en ansökan om tillgång till handlingarna (se dom av den 22 januari 2020, MSD Animal Health Innovation och Intervet international/EMA, C-178/18 P, EU:C:2020:24, punkt 59 och där angiven rättspraxis).
- 64 Även om det antas att en sådan allmän presumtion var tillämplig i förevarande fall, ska det konstateras att REA i det angripna beslutet inte besvarade ansökan om tillgång till de aktuella handlingarna genom att åberopa en sådan allmän presumtion om sekretess, utan REA undersökte på ett konkret och individuellt sätt huruvida – särskilt med hänsyn till det skydd som dessa handlingar har getts genom artikel 3 i förordning nr 1290/2013 och artikel 36.1 i bidragsavtalet – undantaget i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001 skulle tillämpas på dessa. Dessutom har REA uttryckligen medgett både i sina inlagor och vid förhandlingen, som svar på en fråga från tribunalen, att det gjorde en konkret och individuell bedömning av möjligheten att bevilja tillgång till de begärda handlingarna.
- 65 Samtliga de argument genom vilka REA underförstått, men med nödvändighet, har gjort gällande att det föreligger en allmän presumtion för att inte lämna ut de begärda handlingarna, vilken grundar sig på att de är konfidentiella enligt artikel 3 i förordning nr 1290/2013 och artikel 36.1 i bidragsavtalet, är följaktligen verkningslösa.
- 66 En sådan slutsats får dock, i motsats till vad sökanden har hävdats, inte till följd att endast förordning nr 1049/2001 är tillämplig i förevarande fall. Det framgår nämligen av rättspraxis att då ingen av förordningarna innehåller några uttryckliga bestämmelser om vilken förordning som har företräde, ska det säkerställas att respektive förordning tillämpas på ett sätt som är förenligt

med hur den andra förordningen tillämpas och att tillämpningen av dem således blir konsekvent (se, för ett liknande resonemang, dom av den 27 februari 2014, kommissionen/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, punkt 84 och där angiven rättspraxis).

- 67 I artikel 3 i förordning nr 1290/2013 och i artikel 36.1 i bidragsavtalet uppställs och genomförs i förevarande fall regeln om sekretess för den information och de handlingar avseende det aktuella projektet som har identifierats som "konfidentiella", i detta fall i bilaga I till nämnda avtal. Även om det genom nämnda förordning och bidragsavtalet införs vissa undantag, bland annat vad beträffar information som ska göras tillgänglig för unionens institutioner, organ eller byråer och medlemsstater i enlighet med artikel 4 i förordningen och artikel 36.1 i bidragsavtalet, eller avseende skyldigheten att sprida resultaten i enlighet med artikel 43.2 i samma förordning samt artiklarna 29.1 och 29.2 i bidragsavtalet, bevarar de ändå principen om att informationen ska vara konfidentiell i förhållande till den stora allmänheten under den period som fastställs i bidragsavtalet.
- 68 Som framgår av artikel 38.2.1 i bidragsavtalet omfattar rätten för REA att använda materialet, handlingarna och informationen om stödmottagarna beviljandet av tillgång som svar på individuella ansökningar med stöd av förordning nr 1049/2001. I enlighet med denna bestämmelse har denna rätt emellertid inte någon inverkan på bland annat de skyldigheter vad gäller sekretess som föreskrivs i artikel 36 i bidragsavtalet, vilka fortsätter att vara tillämpliga.
- 69 Härav följer att REA gjorde en riktig bedömning när det i det angripna beslutet beaktade det sekretesskydd som föreskrivs i förhållande till de begärda handlingarna enligt artikel 3 i förordning nr 1290/2013 och artikel 36.1 i bidragsavtalet vid den konkreta och individuella bedömningen av de begärda handlingarna med avseende på undantaget i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001.
- 70 I motsats till vad sökanden har hävdats kan artikel 36.1 e i bidragsavtalet – enligt vilken de skyldigheter vad gäller sekretess som garanteras enligt artikel 3 i förordning nr 1290/2013 inte längre är tillämpliga om unionslagstiftningen eller den nationella lagstiftningen kräver att informationen lämnas ut – inte tolkas så, att den princip om tillgång till handlingarna som följer av förordning nr 1049/2001 med nödvändighet har företräde framför det sekretesskydd för handlingar som har införts genom förordning nr 1290/2013. Om sökandens synsätt godtogs, skulle det nämligen medföra att den allmänna skyldigheten i artikel 3 i förordningen att säkerställa en konfidentiell behandling av de handlingar som har betecknats som konfidentiella, vilken bidragsavtalet, i enlighet med artikel 18.3 i förordningen, förväntas iaktta genom att fastställa parternas rättigheter och skyldigheter, i huvudsak skulle förlora sin verkan. Artikel 36.1 e i bidragsavtalet avspeglar emellertid att det, såsom det har erinrats om i punkt 66 ovan, är nödvändigt att säkerställa att förordning nr 1290/2013 respektive förordning nr 1049/2001 tillämpas på ett sätt som är förenligt med hur den andra förordningen tillämpas och som gör att tillämpningen av dem blir konsekvent.
- 71 Den omständigheten att de handlingar som har ingetts till REA av en deltagare i en åtgärd, såsom konsortiemedlemmarna i förevarande fall, har betecknats som konfidentiella av parterna till avtalet, utgör således en indikation för REA, när det prövar tredje mans ansökan om tillgång till dessa handlingar, på att innehållet i dessa handlingar är känsligt vad beträffar denna deltagares intressen. Den omständigheten att de handlingar som har överlämnats till REA har betecknats som konfidentiella i samband med ett projekt är dock inte tillräcklig för att motivera en tillämpning av undantaget i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001 och befriar inte REA, i samband med den konkreta och individuella bedömningen av ansökan om tillgång till

dessa handlingar som har betecknats som ”konfidentiella, från dess skyldighet att undersöka huruvida de helt eller delvis omfattas av detta undantag (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 4 maj 2012, In ’t Veld/rådet, T-529/09, EU:T:2012:215, punkt 21 och där angiven rättspraxis).

- 72 Unionsinstitutionens, unionsorganets eller unionsbyråns omsorgsfulla prövning av varje ansökan från tredje man som avser tillgång till handlingarna enligt förordning nr 1049/2001, och särskilt tillämpningen av undantagen i artikel 4 i nämnda förordning, syftar dessutom till att garantera att det görs en avvägning mellan, å ena sidan, allmänhetens rätt att få tillgång till dessa handlingar och, å andra sidan, skyddet för de berörda personernas berättigade intressen. Det saknas därför fog för REA:s oro för att tillämpningen av förordning nr 1049/2001 på de handlingar som översänts till REA som konfidentiella skulle avskräcka forskarna från att delta i de åtgärder som finansieras med stöd av förordning nr 1290/2013, på grund av att de skulle befara att konfidentiell information lämnas ut till tredje man.
- 73 I motsats till vad sökanden har hävdats, gjorde slutligen REA även en riktig bedömning när det undersökte huruvida de uppgifter som fanns i de begärda handlingarna innehöll bland annat uppgifter som kunde omfattas av tystnadsplikt i den mening som avses i artikel 339 FEUF för att i förekommande fall vägra lämna ut dessa med tillämpning av artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001.
- 74 Det är mot bakgrund av dessa klargöranden som tribunalen ska pröva den första grunden för talan.

b) Tillämpningen i förevarande fall av det undantag som avser skyddet för tredje mans affärsintressen och möjligheten att bevilja åtminstone delvis tillgång

- 75 Sökanden har gjort gällande att de begärda handlingarna, i motsats till vad REA slog fast i det angripna beslutet, kunde, helt eller delvis, lämnas ut utan att det skulle undergräva konsortiedlemmarnas affärsintressen.
- 76 REA har hävdats att det, i det angripna beslutet, kontrollerade var och en av de aktuella handlingarna individuellt och förklarade att de innehöll interna uppgifter från konsortiedlemmarna om konsortiets immateriella rättigheter, pågående forskning, know-how, metoder, tekniker och strategier, och en spridning av dessa skulle undergräva konsortiets affärsintressen, eftersom det skulle ge konsortiedlemmarnas potentiella konkurrenter en fördel. Genom att göra detta, agerade REA i enlighet med förordning nr 1049/2001, tillämplig rättspraxis och avdelning III i förordning nr 1290/2013, och det tog på ett korrekt sätt hänsyn till sekretesskyddet för de uppgifter som har lämnats till organet inom ramen för projektet iBorderCtrl, vilket följer av artikel 3 i sistnämnda förordning. Sökanden har inte visat att REA:s bedömning var felaktig.
- 77 Tribunalen erinrar om att enligt artikel 15.3 FEUF ska varje unionsmedborgare och varje fysisk eller juridisk person som är bosatt eller har sitt stadgeenliga säte i en medlemsstat ha rätt till tillgång till unionens institutioners, organs och byråers handlingar enligt de principer och villkor som ska bestämmas i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet. Rätten till tillgång till handlingar slås fast i artikel 42 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

- 78 Förordning nr 1049/2001 har, såsom anges i skäl 4 och artikel 1 i förordningen, till syfte att ge allmänheten största möjliga tillgång till institutionernas handlingar (se dom av den 14 november 2013, LPN och Finland/kommissionen, C-514/11 P och C-605/11 P, EU:C:2013:738, punkt 40 och där angiven rättspraxis).
- 79 Principen att allmänheten ska ha största möjliga tillgång till handlingarna är emellertid föremål för vissa begränsningar som grundar sig på hänsyn till allmänna eller privata intressen. I förordning nr 1049/2001 föreskrivs, i dess skäl 11 och dess artikel 4, undantagsbestämmelser enligt vilka institutionerna och organen ska vägra att ge tillgång till en handling om ett utlämnande skulle undergräva skyddet för något av dessa intressen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 november 2013, LPN och Finland/kommissionen, C-514/11 P och C-605/11 P, EU:C:2013:738, punkt 40 och där angiven rättspraxis, och dom av den 13 januari 2017, Deza/Echa, T-189/14, EU:T:2017:4, punkt 51).
- 80 De undantag som föreskrivs i artikel 4 i förordning nr 1049/2001 utgör en avvikelse från principen att allmänheten ska ha största möjliga tillgång till handlingar, och de ska tolkas och tillämpas restriktivt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 juli 2011, Sverige/MyTravel och kommissionen, C-506/08 P, EU:C:2011:496, punkt 75).
- 81 Som framgår av den rättspraxis som det har erinrats om ovan i punkt 56, bygger undantagsreglerna i artikel 4 i förordning nr 1049/2001 på en avvägning mellan de intressen som står mot varandra i en given situation, det vill säga å ena sidan de intressen som skulle gynnas av ett utlämnande av de berörda handlingarna och å andra sidan de intressen som skulle hotas av ett sådant utlämnande. Vilket beslut som fattas med anledning av en ansökan om tillgång till handlingar beror på vilket intresse som anses väga tyngst i det enskilda fallet (se dom av den 27 februari 2014, kommissionen/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, punkt 63 och där angiven rättspraxis).
- 82 En ansökan om tillgång till en handling kan i princip inte avslås enbart med motiveringen att handlingen ingår i en verksamhet eller ett intresse som nämns i artikel 4 i förordning nr 1049/2001. Den berörda institutionen måste i princip även förklara hur ett utlämnande av handlingen konkret och faktiskt skulle kunna skada det intresse som skyddas av ett undantag i denna artikel (se dom av den 27 februari 2014, kommissionen/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, punkt 64 och där angiven rättspraxis).
- 83 Beträffande begreppet affärsintressen följer det av rättspraxis att samtliga upplysningar om ett företag och dess affärsförbindelser inte kan omfattas av skyddet för affärsintressen enligt artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001. Om så var fallet skulle den allmänna principen om att allmänheten ska ges största möjliga tillgång till handlingar hos institutionerna inte kunna tillämpas (se dom av den 13 januari 2017, Deza/Echa, T-189/14, EU:T:2017:4, punkt 55 och där angiven rättspraxis).
- 84 Således är det, vid en tillämpning av undantaget i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001, nödvändigt att visa att de omtvistade handlingarna innehåller uppgifter som, för det fall de lämnas ut, kan skada en juridisk persons affärsintressen. Detta är bland annat fallet när de begärda handlingarna innehåller känsliga affärsuppgifter, särskilt gällande de berörda företagets affärsstrategi, deras affärsrelationer och arbetsmetoder eller när dessa handlingar innehåller företagets egna uppgifter som framhåller dess sakkunskap (se dom av den

9 september 2014, MasterCard m.fl./kommissionen, T-516/11, ej publicerad, EU:T:2014:759, punkterna 82–84 och där angiven rättspraxis; se även dom av den 13 januari 2017, Deza/Echa, T-189/14, EU:T:2017:4, punkt 56).

- 85 Enligt rättspraxis ska prövningen av huruvida tillgång kan beviljas till delar av en handling som härrör från unionens institutioner, organ eller byråer göras mot bakgrund av proportionalitetsprincipen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 6 december 2001, rådet/Hautala, C-353/99 P, EU:C:2001:661, punkterna 27 och 28).
- 86 Det framgår av själva ordalydelsen i artikel 4.6 i förordning nr 1049/2001 att unionens institutioner, organ eller byråer måste pröva om det är möjligt att ge tillgång till delar av de handlingar som en ansökan om tillgång avser, genom att begränsa ett eventuellt avslag på ansökan till att endast avse sådana uppgifter som omfattas av undantagen i nämnda artikel. Institutionen ska lämna ut delar av handlingarna om institutionens syfte, när den vägrar att ge tillgång till handlingen, kan uppnås även om institutionen begränsar sig till att dölja de avsnitt som kan skada det skyddade allmänna samhällsintresset (dom av den 25 april 2007, WWF European Policy Programme/rådet, T-264/04, EU:T:2007:114, punkt 50; se även, för ett liknande resonemang, dom av den 6 december 2001, rådet/Hautala, C-353/99 P, EU:C:2001:661, punkt 29).
- 87 Det ankommer således på unionens institution, organ eller byrå att för det första pröva huruvida den handling som är föremål för ansökan om tillgång omfattas av tillämpningsområdet för ett av de undantag som föreskrivs i artikel 4 i förordning nr 1049/2001, för det andra huruvida utlämnandet av denna handling konkret och faktiskt skulle skada det skyddade intresset och för det tredje, om så är fallet, huruvida skyddsbehovet omfattar hela handlingen (dom av den 30 januari 2008, Terezakis/kommissionen, T-380/04, ej publicerad, EU:T:2008:19, punkt 88, och dom av den 22 maj 2012, Internationaler Hilfsfonds/kommissionen, T-300/10, EU:T:2012:247, punkt 93).
- 88 I det angripna beslutet åberopade REA, som grund för beslutet att neka tillgång till de aktuella handlingarna, skyddet för konsortiemedlemmarnas affärsintressen i den mening som avses i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001, men REA ansåg – såsom har angetts i punkterna 58 och 73 ovan – att sistnämnda bestämmelse skulle tolkas i enlighet med bestämmelserna om konfidentialitet i artikel 3 i förordning nr 1290/2013 och i artikel 36 i bidragsavtalet avseende projektet iBorderCtrl och med beaktande av det skydd som följer av artikel 339 FEUF för upplysningar som omfattas av tystnadsplikt.
- 89 I det angripna beslutet anges i det avseendet att de aktuella uppgifterna utgör intern kunskap ("inside knowledge") i konsortiet och återspeglar de särskilda immateriella rättigheter, pågående forskning, know-how, metoder, tekniker och strategier som tillhör konsortiet. Offentliggörandet av dessa uppgifter skulle påverka konsortiets konkurrensställning på marknaden och i gengäld märkbart undergräva konsortiets affärsintressen, inklusive immateriella rättigheter, genom att ge en fördel till de potentiella konkurrenterna till det aktuella projektet, vilka skulle dra otillbörlig nytta av följande fördelar. För det första skulle konkurrenterna kunna förutse konsortiemedlemmarnas strategier och svagheter, bland annat vid deltagandet i upphandlingar. För det andra skulle de kunna kopiera eller använda konsortiets immateriella rättigheter, know-how, metoder, tekniker och strategier för att förbättra sina egna konkurrerande produkter eller tjänster eller få en otillbörlig fördel vid ansökningar om patent, godkännande eller tillstånd för deras produkter eller tjänster. För det tredje skulle ett utlämnade äventyra konsortiemedlemmarnas möjligheter att få finansiering från investerare i ett mycket konkurrensutsatt sammanhang där endast sekretess kan bevara det kommersiella värdet på de

aktuella uppgifterna. För det fjärde skulle ett utlämnande, mot bakgrund av uppgifternas känsliga art, kunna skada konsortiemedlemmarnas anseende och anseendet för de personer som har anknytning till dessa.

- 90 REA drog därav slutsatsen att det förelåg en risk för att konsortiets affärsintressen, inklusive immateriella rättigheter, skulle undergrävas om tillgång gavs till de begärda handlingarna.
- 91 På grundval av dessa överväganden beviljade REA, i det angripna beslutet, delvis tillgång till handlingarna D 3.1, D 7.3 och D 7.8 och nekade fullständig tillgång till de andra begärda handlingarna som utarbetades under projektet iBorderCtrl, såsom framgår av punkt 8 ovan.
- 92 Tribunalen ska följaktligen undersöka huruvida REA, såsom sökanden har hävdad, gjorde en felaktig bedömning när det fann att de begärda handlingarna, betraktade individuellt och konkret, innehöll uppgifter som kunde motivera en tillämpning av undantaget i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001, så att det förelåg en verklig och inte hypotetisk risk för att ett utlämnande av dessa faktiskt skulle undergräva konsortiemedlemmarnas affärsintressen och i förekommande fall huruvida det skulle ha kunnat beviljas fullständig eller delvis tillgång. Denna prövning ska göras mot bakgrund av de slutsatser som har angetts i punkterna 64, 69 och 73 ovan.
- 93 Till stöd för sina påståenden har sökanden åberopat övergripande argument, samt mer specifika argument beträffande den individuella bedömningen av var och en av dessa handlingar eller handlingar av samma art.

1) De övergripande argumenten

- 94 Vad först beträffar de övergripande argumenten har sökanden, för det första, hävdad att REA har gjort sig skyldigt till ett fel genom att ta upp "konsortiets" affärsintressen, vilket inte existerar som en juridisk person och vars många medlemmar dessutom även är vetenskapliga institutioner eller universitet som "i princip" inte har några affärsintressen.
- 95 Tribunalen konstaterar i det avseendet att även om det antas att det, såsom sökanden har gjort gällande, inte är konsortiets affärsintressen utan konsortiemedlemmarnas individuella eller gemensamma affärsintressen som ska avses vid bedömningen av huruvida undantaget i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001 ska tillämpas, kvarstår det faktum att REA i det angripna beslutet, och trots några hänvisningar till konsortiets affärsintressen, undersökte huruvida ett utlämnande av de aktuella handlingarna skulle skada affärsintressena för medlemmarna i detta konsortium. Det ska under alla omständigheter påpekas att sökanden inte har dragit några slutsatser av sitt argument vad beträffar det angripna beslutets lagenlighet. Vidare har sökanden felaktigt hävdad att vetenskapliga institutioner eller ett universitet inte kan bedriva verksamhet som är förenad med affärsintressen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 oktober 2010, Agapiou Joséphidès/kommissionen och Eacea, T-439/08, ej publicerad, EU:T:2010:442, punkterna 124–128).
- 96 Det ska dessutom påpekas att varken den tidpunkt då en handling har utarbetats, vilket sökanden har åberopat när han har hävdad att de handlingar som utarbetades i början av projektet inte kan innehålla affärshemligheter, eller den tid som krävts för att utarbeta dessa, vilket REA har framhållit, är relevanta för att fastställa huruvida en handling som det har begärts tillgång till innehåller uppgifter som hör till ett företags affärsintressen. Parternas argument är därför verkningslösa.

- 97 Vidare har sökanden hävdad att resultaten av forskning som finansieras med offentliga medel bör vara till nytta för allmänheten, däribland konkurrenterna till konsortiets kommersiella medlemmar, eftersom bland annat en effektiv konkurrens som avser bästa teknik medför en fördel för allmänheten för det fall unionen skulle besluta att använda en sådan teknik och anordna upphandlingsförfaranden avseende denna.
- 98 Tribunalen konstaterar i det avseendet att frågan huruvida konsortiemedlemmarnas affärsintressen, särskilt de intressen som har samband med projektets resultat, är skyddsvärda, särskilt med hänsyn till ett intresse som skulle kunna föreligga för konkurrenterna och allmänheten av att få generell tillgång till de projekt som finansierats genom unionens budget, hör till bedömningen av huruvida det föreligger ett övervägande allmänintresse av utlämnandet av de begärda handlingarna trots att det eventuellt föreligger berättigade affärsintressen och ska således i förekommande fall prövas i samband med prövningen av den första grundens andra del.
- 99 Vidare anser sökanden att REA:s påstående om att det system som ska utvecklas bara har ett "kommersiellt värde" om dess funktionssätt förblir hemligt är felaktigt, både av säkerhetsskäl, då informationsteknik kan användas på ett tillräckligt säkert sätt först när dess funktionssätt och kod är tillgängliga för allmänheten och när den således kan kontrolleras offentligt och testas med avseende på sina svaga punkter, och av kommersiella skäl, då en tekniks funktionssätt måste kunna kontrolleras och bekräftas av oberoende parter (till exempel vetenskapsmän) innan ett offentligt organ lägger pengar på att förvärva den.
- 100 I den mån som dessa argument av sökanden ska förstås så, att han i huvudsak hävdar att konsortiemedlemmarna inte har några skyddsvärda affärsintressen med anknytning till ett sådant projekt som iBorderCtrl, påpekar tribunalen, i likhet med REA, att enligt artikel 41 i förordning nr 1290/2013, som hör till avdelning III i denna förordning, vilken innehåller regler för utnyttjande och spridning av resultat, ska "resultaten" av ett projekt antingen ägas av den deltagare i projektet som tar fram dem, eller så ska deltagarna i projektet ha samäganderätt till resultaten. Vidare föreskrivs det i artikel 42 i samma förordning att när resultaten kan förväntas ha potential för kommersiellt eller industriellt utnyttjande, ska den deltagare som äger dessa resultat undersöka möjligheten att skydda dem, och deltagaren ska, om det är möjligt, rimligt och motiverat med tanke på omständigheterna, på lämpligt sätt skydda dem, med vederbörlig hänsyn till sina berättigade intressen och de berättigade intressena, framför allt kommersiella intressen, hos övriga deltagare i åtgärden.
- 101 Härav följer att resultaten av projekt som ägs av deltagarna i projektet kan ha ett kommersiellt och ekonomiskt värde för dessa, och på grund av detta kan det industriella och kommersiella utnyttjandet av dessa resultat skyddas. Deltagarna i ett sådant projekt, såsom konsortiemedlemmarna i förevarande fall, kan således ha berättigade affärsintressen med anknytning till resultaten av detta projekt som kan omfattas av undantaget i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001.
- 102 Sökanden har i det sammanhanget även felaktigt gjort gällande att det skydd som följer av artikel 41 i förordning nr 1290/2013 är begränsat till äganderätten till tillverkade "materiella" tillgångar. Det framgår nämligen av artikel 2.1 punkt 19 i förordning nr 1290/2013 att med "resultat" avses alla immateriella eller konkreta resultat av åtgärden, såsom uppgifter, kunskap eller information som uppkommer genom åtgärden, oavsett form eller typ, oavsett om den kan skyddas eller ej, samt alla tillhörande rättigheter, inbegripet immateriella rättigheter.

103 Den analogi som sökanden i detta sammanhang har gjort till en ensamrätt till affärsuppgifter som utesluter att andra läkemedel släpps ut på marknaden under tio år, vilken avsågs i domen av den 5 februari 2018, PTC Therapeutics International/EMA (T-718/15, EU:T:2018:66, punkt 91), påverkar inte denna slutsats. Det framgår av punkterna 100 och 102 ovan att en åtgärd kan medföra både resultat som kan skyddas och resultat som inte kan skyddas, eller att det inte är rimligt eller motiverat med tanke på omständigheterna att skydda dem. Vad beträffar de resultat av projektet som kan skyddas, bland annat genom immateriella rättigheter eller industriell äganderätt, såsom patent, påpekar tribunalen att även om dessa rättigheter, i motsats till vad REA i huvudsak har hävdad, kan skydda resultaten mot ett omotiverat industriellt eller kommersiellt utnyttjande, och särskilt mot marknadsföring av liknande produkter, medför denna omständighet inte i sig att ett beslut att neka tillgång till de begärda handlingarna, vilket grundas på ett undantag som syftar till att skydda berättigade affärsintressen, vilka omfattar immateriella rättigheter, är ogrundat.

104 Tribunalen kan följaktligen inte godta detta argument som har anförts av sökanden.

2) *Den individuella bedömningen av de aktuella handlingarna*

105 Såsom det har erinrats om i punkt 91 ovan, beviljade REA delvis tillgång till handlingarna D 3.1, D 7.3 och D 7.8 och nekade fullständig tillgång till de andra begärda handlingarna.

106 Tribunalen ska inledningsvis precisera omfattningen av sökandens anmärkningar som syftar till att ifrågasätta beslutet att neka tillgång till de begärda handlingarna. Vad, för det första, beträffar handlingen D 7.6, påpekar tribunalen, i likhet med REA, att REA besvarade den ursprungliga ansökan, i den mån som den avsåg tillgång till nämnda handling, med att handlingen var tillgänglig för allmänheten, vilket inte har bestritts av sökanden inom ramen för förevarande talan. Därav ska slutsatsen dras att förevarande mål inte avser handlingen D 7.6. För det andra, eftersom sökanden i samband med sin bekräftande ansökan gick med på att personuppgifterna avseende de personer som var inblandade i projektet skulle maskeras och sökanden inte heller har anført något argument för att ifrågasätta denna omständighet i samband med förevarande talan, ska slutsatsen dras att beslutet att neka tillgång till de begärda handlingarna inte har ifrågasatts såvitt beslutet avser dessa uppgifter.

107 Vidare ska det påpekas att i bilaga I till bidragsavtalet har samtliga begärda handlingar, med undantag av handlingarna D 3.1 och D 8.7, betecknats som konfidentiella med hjälp av uppgiften "konfidentiell, förbehållen medlemmarna i konsortiet (inbegripet tjänstemän vid kommissionen och/eller tjänstemän vid REA)" ("*confidential, only for members of the consortium (including the Commission Services and/or REA Services)*").

108 Vad beträffar handlingarna D 3.1 och D 8.7, ska det påpekas att statusen för en handling kan komma att ändras under projektets gång, vilket – med hänsyn till det faktum att en handlingens status som "konfidentiell" eller "offentlig" beslutas vid tidpunkten för undertecknandet av avtalet, såsom i förevarande fall i bilaga I till bidragsavtalet – kräver en anpassning av bidragsavtalet enligt artikel 55 i nämnda avtal. Handlingen D 3.1 hade således i bidragsavtalet tagits med bland de handlingar vilkas "känsliga" karaktär skulle bedömas innan handlingen lämnades ut enligt konsortiets interna mekanism. Förfarandet för att ändra handlingens status till "konfidentiell" pågick vid tidpunkten för den ursprungliga ansökan om tillgång. Vad vidare beträffar handlingen D 8.7, betecknades den som konfidentiell när den ingavs, vilket framgår av den uppgift som har anbringats på handlingens första sida.

109 REA hade fog för att beakta de omständigheter som det har erinrats om ovan i punkterna 107 och 108 vid prövningen av sökandens ansökan om tillgång (se punkt 69 ovan).

i) Handlingarna D 1.1 (Den etiska rådgivarens första rapport), D 1.2 (Etik vad gäller profilering, risken för stigmatisering av enskilda och plan för begränsning) och D 2.3 (Juridisk och etisk granskningsrapport på EU-nivå)

110 Sökanden har gjort gällande att det berättigade skyddet för affärsintressen inte sträcker sig så långt att det omfattar uppgifter utan anknytning till företaget som inte utgör ”affärshemligheter”, såsom i förevarande fall bland annat den etiska bedömningen och prövningen av de tillämpliga bestämmelserna, vilka inte avser en särskild teknik, utan behandlar allmänna frågor om den etiska och juridiska bedömningen, vilka uppkommer oberoende av systemets konkreta utformning och konsortiets konkreta projekt. Sökanden anser att det är felaktigt av REA att hävda att varje uppgift som är användbar för konkurrenterna till konsortiets partner utgör en affärshemlighet och bör skyddas. Han har påpekat att konkurrenterna till de företag som ingick i konsortiet deltog i testet av det system som utvecklades av konsortiet.

111 Ett utlämnande av handlingarna D 1.1, D 1.2 och D 2.3, vilka enligt sökanden inte återspeglar vetenskaplig know-how och inte innehåller uppgifter om produktions- och analysmetoder, kan inte undergräva konsortiedlemmarnas affärsintressen. Även om dessa handlingar innehöll uppgifter som hör till konsortiedlemmarnas vetenskapliga know-how, skulle det under alla omständigheter vara möjligt att lämna ut dessa handlingar genom utdrag.

112 REA har hävdats att de etiska och juridiska bedömningarna i handlingarna D 1.1, D 1.2 och D 2.3 är särskilt anpassade till projektet iBorderCtrl, genom att de tar upp och analyserar hur de olika farhågorna konkret har beaktats i projektets metod. I dessa redogörs även för skyddsåtgärder vad gäller riskerna och de identifierade specifika kraven för projektet. Sammanställningen av de uppgifter som finns i handlingen D 2.3 utgör dessutom ett ”intellektuellt arbete” som inte är tillgängligt för personer som inte ingår i konsortiet och innehåller således konsortiedlemmarnas särskilda know-how. De etiska bedömningarna i handlingarna D 1.1 och D 1.2 innehåller känslig information vars spridning skulle kunna skada anseendet för konsortiedlemmarna, partner och enskilda personer som är knutna till projektet. Ett utlämnande av denna information skulle således undergräva konsortiedlemmarnas affärsintressen och skulle utgöra en otillbörlig fördel för konkurrenterna.

113 Efter att ha tagit del av handlingarna D 1.1, D 1.2 och D 2.3 konstaterar tribunalen att de, såsom framgår av det angripna beslutet, innehåller bland annat etiska och juridiska bedömningar av de verktyg, de tekniska komponenter och de metoder som utvecklats inom ramen för projektet iBorderCtrl.

114 Som REA har påpekat innehåller handlingen D 1.1 bland annat en beskrivning av på vilket sätt de etiska och juridiska farhågor som har identifierats i handlingarna D 1.2 och D 2.3 konkret ska beaktas vid utvecklingen av de olika tekniska komponenterna och de metoder som utvecklats inom ramen för projektet iBorderCtrl, både vad gäller forskningsfasen och en eventuell utnyttjandefas för att säkerställa att de åberopade etiska principerna och grundläggande rättigheterna iakttas. Handlingen innehåller, i samband med de rekommendationer som formuleras däri, hänvisningar till delar av know-how, metoderna, teknikerna och strategierna som har utvecklats av konsortiedlemmarna för projektet eller information som gör det möjligt att identifiera dessa.

- 115 Vad beträffar handlingen D 1.2, anges det i denna att den har samband med och delvis överlappar den juridiska rapport som utgör handlingen D 2.3, och såsom REA har påpekat redogörs det i denna handling för den metod som används i projektet iBorderCtrl för att specifikt gripa sig an profileringen och risken för stigmatisering både vad gäller enskilda och grupper, analysen av ett problem med falska uppgifter ("*false positives*", "*false negatives*") i it-verktyg och en första beskrivning av riskerna med projektet och de relevanta skyddsåtgärderna. Vid denna bedömning, vilken är specifik för projektet, används information om de tekniska komponenterna och de metoder som utvecklats inom ramen för projektet och det hänvisas således till delar av know-how, metoderna, teknikerna och strategierna som har utvecklats av konsortiemedlemmarna för projektet eller information som gör det möjligt att identifiera dessa delar.
- 116 I handlingen D 2.3, som har avfattats av ett deltagande universitet, förklaras i detalj hur kraven i unionsrätten och i nationell rätt genomförs i de olika underområdena av de tekniker som har utvecklats genom projektet. Denna analys, vilken i detalj undersöker infrastrukturen i projektet iBorderCtrl, avser således delvis specifikt de tekniker, de funktioner och de verktyg som används i projektet och gör det möjligt att identifiera den strategi som följts med hänsyn till det identifierade regelverket.
- 117 De uppgifter som har angetts i punkterna 114–1116 ovan hör således till konsortiemedlemmarnas affärsintressen i den mening som avses i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001. REA begick inte något fel när det i det angripna beslutet fann att ett utlämnande av dessa uppgifter kunde konkret och faktiskt undergräva konsortiemedlemmarnas affärsintressen, inklusive immateriella rättigheter, genom att uppgifterna skulle möjliggöra för konkurrenterna att dra otillbörlig fördel av konsortiemedlemmarnas know-how som har ett kommersiellt värde.
- 118 En genomläsning av handlingarna D 1.1, D 1.2 och D 2.3 visar dock att de även innehåller andra uppgifter än bedömningarna av de konkreta juridiska och etiska konsekvenserna av projektet iBorderCtrl eller de konkret planerade lösningarna i utvecklingen av projektets tekniker eller funktioner.
- 119 Dessa handlingar innehåller dessutom en beskrivning av unionens politik vad gäller kontroller av dess gränser och det rådande rättsläget i unionsrätten i fråga om denna politik samt utförliga redogörelser för frågan om lämpligheten av att stärka dessa kontroller genom tillämpning av innovativa tekniska hjälpmedel. De innehåller även en detaljerad sammanfattning av de relevanta tillämpliga bestämmelserna i internationell rätt, i unionsrätten och i nationell rätt, särskilt de bestämmelser som avser skydd av personuppgifter, rättsprinciperna och de grundläggande rättigheterna. Dessa uppgifter, vilka grundar sig bland annat på offentliga källor som identifieras genom hänvisningar till webbplatser, syftar inte på de hjälpmedel eller de tekniker som konkret används inom ramen för projektet iBorderCtrl, utan behandlar – såsom sökanden har gjort gällande – allmänna frågor om den etiska och juridiska bedömningen av ett system som använder innovativa tekniska hjälpmedel såsom "automatisk igenkänning av bedrägeri" eller en automatiserad "riskbedömning". Dessa frågor kan uppstå oberoende av den konkreta utformningen av systemet och det projekt som har utarbetats av konsortiemedlemmarna.
- 120 REA har hävdats att det kontrollerade huruvida de aktuella handlingarna innehöll offentliga uppgifter, medan det däremot inte anförde i det angripna beslutet att de uppgifter som har identifierats i punkt 119 ovan innebar ett mervärde i förhållande till de offentliga uppgifter som ligger till grund för dessa i den mening som avses i den rättspraxis som följer av domen av den 13 januari 2017, Deza/Echa (T-189/14, EU:T:2017:4, punkt 60 och där angiven rättspraxis).

- 121 REA har, under det aktuella förfarandet, endast hävdat att sammanställningen av de uppgifter som finns i handlingen D 2.3 utgör ett ”intellektuellt arbete” som inte är tillgängligt för personer som inte ingår i konsortiet och att handlingen innehåller konsortiedlemmarnas särskilda know-how. Tribunalen påpekar att även om det är riktigt att ett arbete avseende systematisering av offentlig information kan ha ett visst kommersiellt värde, måste det visas att systematiseringen av denna information har åtföljts av bedömningar som lett till nya vetenskapliga slutsatser eller till överväganden avseende en nytänkande strategi som kan ge företaget en kommersiell fördel framför dess konkurrenter och som således naturligtvis är konfidentiella (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 januari 2017, Deza/Echa, T-189/14, EU:T:2017:4, punkt 67). REA har inte visat att detta intellektuella sammanställningsarbete har inneburit ett mervärde i förhållande till de offentliga uppgifterna i den mening som avses i den rättspraxis som det har erinrats om ovan i punkt 120, och att enbart uppgiften att sammanställa denna information kräver särskild know-how från konsortiedlemmarnas sida som för dem utgör ett skyddsvärt affärsintresse enligt artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001 (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 januari 2017, Deza/Echa, T-189/14, EU:T:2017:4, punkt 65).
- 122 Slutsatsen ska således dras att REA begick ett fel genom att i det angripna beslutet slå fast att beslutet att neka tillgång till de uppgifter som finns i handlingarna D 1.1, D 1.2 och D 2.3, och som har identifierats i punkt 119 ovan, var motiverat av skyddet för konsortiedlemmarnas affärsintressen.
- 123 REA:s argument i det angripna beslutet, enligt vilket konsortiedlemmarnas konkurrenter skulle kunna dra fördel av att dessa handlingar lämnades ut, bland annat genom att förutse svagheter och strategierna avseende det aktuella projektet i samband med utvecklingen av liknande projekt, eller använda deras know-how, kan inte motivera beslutet att neka tillgång till de uppgifter som har identifierats i punkt 119 ovan. Dessa uppgifter hör nämligen inte till konsortiedlemmarnas know-how eller sakkunskap och eftersom de inte avser en konkret tillämpning av de juridiska och etiska principerna på det aktuella projektet, utgör de inte känsliga affärsuppgifter, vilket gör att ett utlämnande av dessa inte kan ge konsortiedlemmarnas konkurrenter en fördel. Dessa uppgifter omfattas således inte av skyddet för affärsintressen som säkerställs genom artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001.
- 124 Tribunalen konstaterar vidare, i likhet med sökanden, att REA inte har förklarat hur ett utlämnande av handlingarna D 1.1, D 1.2 och D 2.3, bland annat vad beträffar de uppgifter som har identifierats i punkt 119 ovan, konkret och faktiskt skulle kunna skada konsortiedlemmarnas anseende. Om REA:s argument ska förstås så, att den omständigheten att det aktuella projektet väcker etiska och juridiska farhågor i sig kan skada anseendet för de konsortiedlemmar som har utformat projektet, kan detta argument under alla omständigheter inte godtas. Slutsatsen kan nämligen dras av syftet och målet med projektet iBorderCtrl, vilka är allmänt kända, såsom sökanden har påpekat genom att hänvisa till de uppgifter som har spridits på webbplatsen för projektet, att projektet grundar sig på utnyttjandet av innovativa tekniska hjälpmedel som baseras bland annat på insamling av information, så att det inte utgör en affärshemlighet eller kommersiellt känslig information att ett sådant system som iBorderCtrl, i likhet med alla andra system som baseras på sådana innovativa hjälpmedel, kan väcka vissa juridiska och etiska farhågor.
- 125 Av det ovan anförda följer att REA gjorde en felaktig bedömning när det fann att alla uppgifter som finns i handlingarna D 1.1, D 1.2 och D 2.3 hörde till konsortiedlemmarnas affärsintressen och nekade tillgång till samtliga dessa. Denna anmärkning är således delvis välgrundad.

ii) Handlingen D 1.3 (Den etiska rådgivaren)

- 126 Sökanden anser att ett anonymiserat offentliggörande, utan några personuppgifter, av den begärda handlingen D 1.3 beträffande utnämningen av den externa etiska rådgivaren inte skulle kunna påverka konsortiemedlemmarnas affärsintressen.
- 127 REA har gjort gällande att spridningen av de uppgifter som finns i handlingen D 1.3, vilka kan användas för att identifiera den etiska rådgivaren och som avser nästa hela handlingen, såsom den detaljerade beskrivningen av rådgivarens sakkunskap eller rådgivarens curriculum vitae, kan undergräva rådgivarens oberoende och affärsintressen.
- 128 Tribunalen påpekar i det avseendet att REA angav i det angripna beslutet att handlingen D 1.3, i likhet med handlingarna D 1.1, D 1.2 och D 2.3, innehöll etiska och juridiska bedömningar av de verktyg, de tekniska komponenter och de metoder som utvecklats inom ramen för projektet. En genomläsning av denna handling visar emellertid att så uppenbarligen inte är fallet. Såsom REA har uppgett i förevarande mål, innehåller nämligen handlingen D 1.3 den externa etiska rådgivarens detaljerade curriculum vitae och skrivelsen i vilken den etiska rådgivaren godtog de arbetsuppgifter som vederbörande hade tilldelats av konsortiet.
- 129 I det angripna beslutet finns det inte någon annan motivering beträffande beslutet att neka tillgång till handlingen D 1.3 och i synnerhet har det inte åberopats något skäl för att hävda att ett utlämnande av denna handling, utan några personuppgifter, vilket sökanden gick med på i den bekräftande ansökan, inte är möjligt. Det skäl som REA har åberopat i det avseendet under detta förfarande, nämligen att ett utlämnande av uppgifter som gör det möjligt att identifiera den etiska rådgivaren skulle undergräva rådgivarens oberoende och affärsintressen, finns inte med i det angripna beslutet, vilket endast hänvisar till konsortiemedlemmarnas affärsintressen. Såsom framgår av handlingen D 1.3 är dock den etiska rådgivaren i fråga inte anställd av någon konsortiemedlem och utgör en oberoende person i förhållande till dessa. Rådgivarens affärsintressen får således inte förväxlas med konsortiemedlemmarnas affärsintressen.
- 130 Vidare ska det påpekas att det i det angripna beslutet inte anges, som svar på den bekräftande ansökan i vilken sökanden gick med på att personuppgifterna skulle maskeras i de begärda handlingarna, att handlingen D 1.3 i sin helhet omfattas av undantaget i artikel 4.1 b i förordning nr 1049/2001. I det angripna beslutet hänvisas det nämligen endast till undantaget i artikel 4.2 första strecksatsen i förordningen. Det finns inte heller någon uppgift i det angripna beslutet om att det skulle vara omöjligt att bevilja delvis tillgång på grund av att en handling utan personuppgifter inte skulle vara till någon nytta för sökanden. Även om det antas att så var fallet med samtliga uppgifter som finns i den etiska rådgivarens curriculum vitae, har REA under alla omständigheter inte förklarat bland annat hur en sådan omständighet kan gälla andra uppgifter som finns i handlingen D 1.3, särskilt beskrivningen av de uppgifter som konsortiemedlemmarna tilldelade den etiska rådgivaren.
- 131 Härav följer att de skäl som har angetts i det angripna beslutet inte ger stöd för beslutet att neka tillgång till handlingen D 1.3 enbart på grundval av artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001. Den aktuella anmärkningen är således välgrundad.

iii) Handlingen D 2.1 (Rapport avseende behovsanalysen)

- 132 Sökanden har gjort gällande att förfarandena för gränsövervakning i medlemsstaterna och de krav som dessa ställer, vilka beskrivs i handlingen D 2.1, inte utgör affärshemligheter utan en offentlig fråga. REA anser felaktigt att all information som skulle kunna vara till nytta för konkurrenterna till konsortiets partner som bedriver affärsverksamhet utgör en affärshemlighet, då REA inte har gjort gällande att denna analys återspeglar en persons vetenskapliga know-how eller att den innehåller uppgifter om produktions- och analysmetoder vars offentliggörande med nödvändighet skulle medföra allvarlig skada för en konsortiedlems intressen. Under alla omständigheter skulle detta endast motivera att de aktuella avsnitten maskeras.
- 133 REA har gjort gällande att det i handlingen D 2.1, som utarbetades år 2016, på ett detaljerat sätt redogörs för förfarandena för gränsövervakning i pilotmedlemsstaterna och i handlingen sammanfattas kraven på användarna vad gäller perioden innan de anländer till unionen och stegen i säkerhetsprövningen och gränskontrollen. Den innehåller metoden för att utvärdera utredningen och slutsatserna. Sammanställningen av informationen innehåller konsortiedlemmarnas särskilda know-how. Konkurrenterna skulle dra fördel av utlämnandet av denna information även därför att de skulle få reda på vilket synsätt som tillämpas av en av konsortiedlemmarna. I motsats till vad sökanden har hävdad, omfattar det skydd som följer av förordning nr 1049/2001 långt mer än bara "affärshemligheter".
- 134 Efter att ha tagit del av den aktuella handlingen konstaterar tribunalen att det i handlingen, såsom framgår av det angripna beslutet, bland annat redogörs för tekniska lösningar (till exempel biometriska identifieringstekniker) och definitionen av den övergripande arkitekturen för projektet iBorderCtrl, och den ger således en allmän ram för de olika modulerna, inbegripet maskinvaru- och programvarufunktioner som bildar det slutgiltiga integrerade systemet.
- 135 Dessa uppgifter hör till konsortiedlemmarnas know-how och avser de metoder, tekniker och strategier som de har utvecklat för projektet. REA begick följaktligen inte något fel när det i det angripna beslutet fann att ett utlämnande av dessa uppgifter kunde konkret och faktiskt undergräva konsortiedlemmarnas affärsintressen, genom att uppgifterna skulle möjliggöra för konkurrenterna att dra otillbörlig fördel av konsortiedlemmarnas know-how som har ett kommersiellt värde.
- 136 En genomläsning av denna handling visar dock att den även innehåller andra uppgifter än dem om de metoder, tekniker och strategier som är specifika för projekt iBorderCtrl.
- 137 Såsom framgår av själva handlingen, ska den analys som handlingen innehåller genomföras i tre steg, där det första steget består i en beskrivning och en analys av de begrepp som ligger till grund för gränsförvaltningen och ger en översikt över de operativa problemen för slutanvändarna i deras geografiska kontext. I det sammanhanget anges utförligt bland annat förfarandena för gränsövervakning i de medlemsstater som berörs av projektets forskningsfas. Som sökanden har gjort gällande utgör dessa förfaranden, och de krav som dessa ställer, inte konsortiedlemmarnas affärshemligheter, utan hör till en offentlig fråga. Det andra steget består i en översikt över de olika teknikernas "aktuella utvecklingsstadium", där en del består i en redogörelse för den nuvarande situationen vad gäller den tekniska utvecklingen på de områden som berörs av projektet, såsom rubriken till denna del av handlingen antyder.

- 138 Även om dessa analyser utgör steg som föregår bedömningen av de konkreta kraven i förhållande till projektet iBorderCtrl, med hänsyn till bland annat de således identifierade begreppen och i jämförelse med redan befintliga tekniker, och onekligen utgör en förutsättning för att göra en analys av systemets arkitektur, dess metoder och verktyg som har framhållits i punkterna 134 och 135 ovan, innehåller stora delar av dessa analyser inte några uppgifter som hör till konsortiemedlemmarnas know-how, interna kunskaper eller sakkunskap. Enbart den omständigheten att dessa uppgifter eventuellt skulle göra det möjligt att fastställa de redan existerande tekniker vilkas tillämpning eller utveckling ska beaktas när man överväger utformningen av systemet i samband med projektet iBorderCtrl, är inte i sig sådan att den visar att dessa uppgifter hör till konsortiemedlemmarnas know-how. Vidare har sökanden uppgett att det ”synsätt” som tillämpades i projektet redan nu kan utläsas av offentliga uppgifter, vilket REA har medgett när det har bekräftat att de offentliga uppgifterna, genom ett meddelande från konsortiet om systemets funktionssätt, gör det möjligt att få reda på hur pilotsystemet är avsett att fungera.
- 139 Den omständigheten att de uppgifter som finns i handlingen D 2.1 och som har framhållits i punkt 137 ovan inte hör till konsortiemedlemmarnas vetenskapliga know-how eller deras interna kunskaper bekräftas av att dessa delar av analyserna grundar sig på offentliga källor, däribland akademiska publikationer och uppgifter som spridits på internet, vilka förtecknas i avsnittet ”Referenser” i handlingen.
- 140 Som REA har hävdats är det dessutom visserligen riktigt att utarbetandet av metoden för utredningar eller metoden för utvärdering av de uppgifter som därigenom har erhållits och de slutsatser som har dragits därav vad gäller utvecklingen av projektet iBorderCtrl, innehåller konsortiemedlemmarnas särskilda know-how. Så är emellertid inte fallet med de uppgifter som har nämnts i punkt 137 ovan, eftersom någon särskild metod för att sammanställa dessa inte framhölls i det angripna beslutet eller framgår av själva handlingen. Under det aktuella förfarandet har REA gjort gällande att sammanställningen av de uppgifter som finns i handlingen D 2.1 innehöll konsortiemedlemmarnas särskilda know-how. Även om det, såsom har påpekats i punkt 121 ovan, är riktigt att ett arbete avseende systematisering av offentlig information kan ha ett visst kommersiellt värde, har REA inte visat att en sammanställning av offentlig information i förevarande fall har inneburit ett mervärde i den mening som avses i den rättspraxis som det har erinrats om ovan i punkt 120, och att enbart uppgiften att sammanställa denna information kräver särskild know-how från konsortiemedlemmarnas sida som för dem utgör ett skyddsvärt affärsintresse enligt artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001.
- 141 Det ska slutligen konstateras, såsom REA självt har påpekat, att i samband med att det gavs tillgång till delar av handlingen D 3.1 lämnades liknande uppgifter ut till sökanden, nämligen uppgifter om en allmän beskrivning av redan existerande tekniker och teknologier (till exempel biometriska sensorer) med anknytning till utrustningen för insamling av uppgifter.
- 142 Av det ovan anförda följer att REA gjorde en felaktig bedömning när det fann att alla uppgifter som finns i handlingen D 2.1 hörde till konsortiemedlemmarnas affärsintressen och nekade tillgång till samtliga dessa. Denna anmärkning är således delvis välgrundad.

iv) Handlingen D 2.2 (Referensarkitektur och komponentspecifikation)

- 143 Sökanden anser att det angripna beslutet inte är välgrundat såvitt avser beslutet att inte lämna ut handlingen D 2.2, eftersom det av en handlings ”tekniska art” inte går att utläsa att den med nödvändighet innehåller ”känsliga uppgifter”. REA har således inte anfört någon faktisk omständighet av vilken det följer att ett utlämnande av denna handling skulle undergräva en konsortiemedlems affärsintressen.
- 144 REA har påpekat att det i handlingen D 2.2 på ett detaljerat sätt beskrivs hur de tekniska kraven har genomförts i de sju tekniker som har utvecklats genom projektet. Dessutom redogörs det på ett detaljerat sätt för den övergripande funktionella uppbyggnaden av maskin- och programvara. Användarfallen för olika typer av resenärer identifieras slutligen med avseende på framtida testförfaranden. På grund av sin tekniska art innehåller denna handling känsliga uppgifter, eftersom de konkurrenter som inte har tillgång till sådana uppgifter skulle dra fördel av att de lämnades ut. Även om sökanden korrekt har konstaterat att de offentliga uppgifterna, genom ett meddelande från konsortiet om systemets funktionssätt, gör det möjligt att få reda på hur pilotsystemet är avsett att fungera, omfattar emellertid dessa uppgifter inte de tekniska kraven, däribland specifikationerna samt arkitekturen och de därmed förbundna metoderna som utgör ett affärsintresse.
- 145 Efter att ha tagit del av den aktuella handlingen konstaterar tribunalen att det i denna handling, i likhet med handlingen D 2.1, såsom REA påpekade i det angripna beslutet, redogörs för tekniska lösningar och definitionen av den övergripande arkitekturen som helhet för projektet iBorderCtrl, och den ger således en allmän ram för de olika modulerna, inbegripet maskinvaru- och programvarufunktioner som bildar det slutgiltiga integrerade systemet.
- 146 Dessa uppgifter hör till konsortiemedlemmarnas know-how och avser de metoder, tekniker och strategier som de har utvecklat för projektet. REA begick följaktligen inte något fel när det i det angripna beslutet fann att ett utlämnande av dessa uppgifter kunde konkret och faktiskt undergräva konsortiemedlemmarnas affärsintressen, genom att det skulle möjliggöra för konkurrenterna att dra otillbörlig fördel av konsortiemedlemmarnas know-how som har ett kommersiellt värde.
- 147 Det framgår emellertid av nämnda handling att det, vid den bedömning som handlingen innehåller, togs hänsyn till de analyser som gjordes i samband med den rapport som utgör handlingen D 2.1 och vissa juridiska bedömningar som handlingen D 2.3 avser. Beslutet att neka tillgång till delar av de uppgifter som finns i handlingarna D 2.1 och D 2.3, vilka har framhållits i punkterna 137 och 119 ovan, och som har återgetts eller sammanfattats med avseende på handlingen D 2.2, eller uppgifter av samma omfattning eller samma art, är följaktligen inte motiverat av skyddet för konsortiemedlemmarnas affärsintressen. Denna anmärkning är således delvis välgrundad.

v) Handlingen D 3.1 (Utrustning för insamling av uppgifter – specifikationer)

- 148 Handlingen D 3.1 lämnades ut i den mån den avser den allmänna beskrivningen av tekniker och teknologier (till exempel biometriska sensorer) med anknytning till utrustningen för insamling av uppgifter (se även punkt 141 ovan). Den lämnades ut till sökanden i en delvis maskerad version.

- 149 Sökanden anser att det angripna beslutet inte är välgrundat såvitt avser beslutet att inte lämna ut handlingen D 3.1 i dess helhet, eftersom det av en handling ”tekniska art” inte går att utläsa att den med nödvändighet innehåller ”känsliga uppgifter”. REA har således inte anfört någon faktisk omständighet av vilken det följer att ett utlämnande av handlingen skulle undergräva en konsortimedlems affärsintressen
- 150 REA har hävdad att de delar av handlingen D 3.1 som i detalj beskriver de tekniker och teknologier som användes i projektet inte gjordes tillgängliga, eftersom de, på grund av sin tekniska art, avser känsliga uppgifter som de konkurrenter som inte har tillgång till sådana uppgifter skulle dra fördel av om de lämnades ut.
- 151 Efter att ha tagit del av de delar av handlingen D 3.1 som inte lämnades ut, konstaterar tribunalen att dessa innehåller en detaljerad beskrivning av de olika teknikerna och teknologierna, såsom REA har gjort gällande. Som sökanden har hävdad är dock de aktuella uppgifternas mer eller mindre tekniska karaktär, som har framhållits av REA till stöd för att beslutet att neka tillgång till dessa var välgrundat, inte i sig avgörande för att bedöma huruvida de hör till affärsintressen i den mening som avses i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001.
- 152 Vidare framgår det inte av de uppgifter som finns i de maskerade delarna av handlingen D 3.1 att samtliga tekniker och teknologier som beskrivs däri faktiskt användes i projektet iBorderCtrl, i motsats till vad REA har hävdad. Dessa innehåller nämligen beskrivningar av de tekniker och teknologier som finns tillgängliga på marknaden och som potentiellt är användbara i iBorderCtrl:s systemarkitektur. Vidare innehåller de maskerade delarna även rekommendationer om valet av de tillgängliga tekniker och teknologier som skulle vara optimala i iBorderCtrl:s systemarkitektur med hänsyn till de aktuella tekniska kraven. Medan sistnämnda bedömningar återspeglar konsortimedlemmarnas know-how, särskilt i den mån som – såsom anges i handlingen – deras erfarenhet kombineras med de insamlade offentliga uppgifterna, och bedömningskriterierna särskilt har utformats av medlemmarna, vilket gör att ett utlämnande av dessa konkret och faktiskt kan undergräva konsortimedlemmarnas affärsintressen, är så inte fallet med de objektiva beskrivningarna av de tekniker och teknologier som finns tillgängliga på marknaden.
- 153 Dessa beskrivningar grundar sig för övrigt åtminstone delvis på offentliga källor, däribland vetenskapliga publikationer eller uppgifter som spridits på internet. REA har inte gjort gällande att sammanställningen av dessa offentliga uppgifter innebär ett mervärde i den mening som avses i den rättspraxis som det har erinrats om i punkterna 120 och 121 ovan.
- 154 Av detta ska slutsatsen dras att REA gjorde en felaktig bedömning när det fann att alla uppgifter som finns i de maskerade delarna av handlingen D 3.1 hörde till konsortimedlemmarnas affärsintressen och nekade tillgång till dessa. Denna anmärkning, varigenom sökanden har bestritt beslutet att neka tillgång till de maskerade delarna av handlingen D 3.1, är således delvis välgrundad.
- vi) Handlingarna D 7.3 (Plan för spridning och kommunikation) och D 7.8 (Plan för spridning och kommunikation 2)*
- 155 I det angripna beslutet beviljades delvis tillgång till handlingarna D 7.3 och D 7.8, vilka således lämnades ut till sökanden i delvis maskerade versioner.

- 156 Det ska inledningsvis påpekas att sökanden, i skrivelse av den 23 mars 2021, informerade tribunalen om att han, på egen hand, ”tagit bort” maskeringarna i handlingen D 7.3, vilken därför bifogades till hans skrivelse. På grundval av den text som därigenom erhöles, framförde han vissa synpunkter till stöd för den första grunden och upprepade sitt argument om att det under alla omständigheter förelåg ett övervägande allmänintresse av att lämna ut handlingen i sin helhet.
- 157 Genom skrivelse av den 20 maj 2021 inkom REA med sina synpunkter på sökandens argument, inom ramen för vilka REA bland annat påpekade att sökanden, på sin webbplats, hade spridit den fullständiga versionen av handlingen D 7.3, i den lydelse som följde efter det att sökanden själv hade tagit bort maskeringarna.
- 158 Tribunalen vill i det avseendet framhålla att den omständigheten att sökanden på egen hand fick tillgång till de maskerade delarna av handlingen D 7.3 och på så sätt fick kännedom om de uppgifter som REA hade nekat honom tillgång till i det angripna beslutet, och att han spred denna handling på sin webbplats, inte gör att det kan anses att han inte har, eller inte längre har, något intresse av att yrka att det angripna beslutet ska ogiltigförklaras på denna punkt. Genom att gå till väga på detta sätt har sökanden visserligen inte iakttagit de förfaranden som föreskrivs i unionsrätten i fråga om tillgång till handlingar och han har inte heller avvaktat utgången i förevarande mål för att få reda på huruvida han lagligen kunde få tillgång till den fullständiga versionen av den aktuella handlingen. Enbart denna omständighet, hur klandervärd den än må vara, påverkar emellertid inte sökandens intresse av att få det angripna beslutet ogiltigförklarat på denna punkt, eftersom det inte var REA som lämnade ut de omtvistade uppgifterna och REA således har medgett att det finns ett allmänintresse av att sådana uppgifter lämnas ut. Sökanden har därför rätt att kräva att tribunalen prövar beslutets lagenlighet – ett beslut som går sökanden emot – då REA formellt sett inte återkallade beslutet och sökanden i nämnda beslut endast gavs delvis tillgång till den begärda handlingen med stöd av undantaget i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001. Sökandens agerande i förhållande till den aktuella handlingen är utan betydelse för bedömningen av om han har något intresse av att ett sådant beslut ogiltigförklaras (se, för ett liknande resonemang, dom av den 4 september 2018, ClientEarth/kommissionen, C-57/16 P, EU:C:2018:660, punkt 45 och där angiven rättspraxis, dom av den 21 januari 2021, Leino-Sandberg/parlamentet, C-761/18 P, EU:C:2021:52, punkterna 33 och 45–48, och dom av den 22 mars 2011, Access Info Europe/rådet, T-233/09, EU:T:2011:105, punkterna 33–36 och där angiven rättspraxis).
- 159 Av det ovan anförda följer att även om sökanden kunde ta del av de uppgifter som REA hade nekat honom tillgång till, har sökanden ett intresse av att få det angripna beslutet ogiltigförklarat i den mån REA hade nekat honom tillgång till de maskerade delarna av handlingen D 7.3.
- 160 Det ska dock även framhållas att den omständigheten att sökanden på egen hand lyckades ”ta bort” maskeringarna i handlingen D 7.3 saknar betydelse för det angripna beslutets lagenlighet på denna punkt och för tribunalens domstolsprövning i det avseendet.
- 161 För att ifrågasätta beslutet att neka tillgång till de maskerade delarna av handlingarna D 7.3 och D 7.8, har sökanden gjort gällande att det berättigade skyddet för affärsintressen inte sträcker sig så långt att det omfattar uppgifter utan anknytning till företaget som inte utgör ”affärshemligheter”, såsom bland annat kommunikationsstrategin. Enbart diskussioner i reklam syfte, däribland diskussioner med offentliga institutioner och folkvalda, såsom de diskussioner som finns i de maskerade delarna av handlingarna D 7.3 och D 7.8, utgör inte affärshemligheter.

- 162 Enligt REA har handlingen D 7.3, vilken syftar till att fastställa hur projektet ska spridas och kommuniceras till allmänheten, till stor del lämnats ut. Endast vissa avsnitt i handlingen, i vilka konsortiedlemmarna lämnade detaljerade uppgifter om de särskilda relationer som de hade med utvalda handelspartner eller akademiska partner, har strukits över, eftersom de utgör känsliga uppgifter som konkurrenterna skulle kunna använda till sin fördel (till exempel genom att kontakta dessa partner).
- 163 Handlingen D 7.8, som det också beviljades delvis tillgång till, är en omarbetad version av handlingen D 7.3 som utarbetades ett år senare, och skälen till att de aktuella uppgifterna inte lämnades ut är desamma som gäller för handlingen D 7.3.
- 164 Efter att ha tagit del av de maskerade delarna av handlingarna D 7.3 och D 7.8, konstaterar tribunalen för det första att de innehåller en strategi för kommunikation till handelspartner inför ett eventuellt framtida samarbete. Sådana uppgifter hör till konsortiedlemmarnas affärsintressen, eftersom de avser deras affärsstrategi och dessutom gör det möjligt att sluta sig till vilka verktyg eller tekniker som konkret planeras inom ramen för projektet iBorderCtrl. REA begick inte något fel när det i det angripna beslutet fann att ett utlämnande av dessa uppgifter skulle kunna konkret och faktiskt undergräva konsortiedlemmarnas affärsintressen.
- 165 För det andra avser de maskerade uppgifterna spridning och främjande av själva projektet iBorderCtrl och dess resultat hos andra berörda parter än potentiella handelspartner. I det avseendet ska det påpekas att REA inte har förklarat på vilket sätt dessa maskerade uppgifter i handlingarna D 7.3 och D 7.8 är av mer "känslig" karaktär än de uppgifter av samma slag som lämnades ut till sökanden. REA har inte heller förklarat hur den "känsliga" karaktären på de aktuella uppgifterna, om den antas vara styrkt, skulle kunna motivera att uppgifterna hör till konsortiedlemmarnas affärsintressen då REA har medgett att de relationer som den aktuella reklam- och informationsverksamheten avser inte rör förhandlingar i samband med försäljning eller beviljande av licenser. Efter att ha tagit del av de aktuella maskerade delarna, konstaterar dessutom tribunalen att den reklam- och informationsverksamhet som avses i de delar som lämnades ut och i majoriteten av de maskerade delarna tycks ha samma syfte, nämligen att sprida information om projektet och de tekniska lösningar som det erbjuder i så stor utsträckning som möjligt. Enbart den omständigheten, som REA har åberopat, att konkurrenterna, genom att beakta de uppgifter som på så sätt har lämnats ut, kan göra reklam för sina system hos samma berörda parter räcker inte för att dra slutsatsen att dessa uppgifter hör till konsortiedlemmarnas affärsintressen.
- 166 Vidare konstaterar tribunalen att vissa uppgifter som finns i de maskerade delarna av handlingarna D 7.3 och D 7.8 följer av de etiska och juridiska bedömningar som gjordes i handlingen D 1.2 och handlingen D 2.3. I den mån som dessa maskerade delar återger eller sammanfattar de uppgifter som avses i punkt 119 ovan, omfattas de inte av undantaget i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001.
- 167 Av detta ska slutsatsen dras att REA gjorde en felaktig bedömning när det fann att alla uppgifter som finns i de maskerade delarna av handlingarna D 7.3 och D 7.8 hörde till konsortiedlemmarnas affärsintressen och nekade tillgång till dessa. Denna anmärkning, varigenom sökanden har bestritt beslutet att neka tillgång till de maskerade delarna av handlingarna D 7.3 och D 7.8, är således delvis välgrundad.

vii) Handlingen D 8.1 (Plan för kvalitetsstyrning)

168 Sökanden har gjort gällande att REA inte har uppgett att handlingen D 8.1 innehåller affärshemligheter om en partner till konsortiet, att den återspeglar en persons vetenskapliga know-how eller att den innehåller information om produktions- och analysmetoder vars offentliggörande med nödvändighet skulle medföra allvarlig skada för en konsortiedlemns intressen. Handlingen borde därför ha lämnats ut åtminstone genom utdrag.

169 REA har hävdad att handlingen D 8.1 innehåller uppgifter om konsortiets interna organisation och dess tillvägagångssätt under projektets löptid, det vill säga bland annat organisationen av projektet och ansvarsområden, förfarandet för kvalitetskontroll, beslutsförfarandet och kommunikationsflödet mellan parterna. I handlingen anges även de it-verktyg som används för projektledning i projektet. Slutligen innehåller handlingen bilagor med de dokumentmallar som konsortiet har använt för resultaten av arbetet, delrapporterna, dagordningen för mötet och protokollen. Ett utlämnande av dessa uppgifter skulle undergräva skyddet för de berörda personernas affärsintressen och ge en fördel till de konkurrenter som vill genomföra ett liknande projekt i framtiden, eftersom de skulle dra nytta av resultaten av konsortiedlemmarnas arbete.

170 Efter att ha tagit del av handlingen D 8.1 konstaterar tribunalen att denna handling, såsom har framhållits i det angripna beslutet, innehåller uppgifter om strukturen för projektledning och planeringen av teknisk verksamhet vid det slutgiltiga tillhandahållandet av resultaten, och fastställer förfarandena för kvalitetskontroll av projektet, rollerna och ansvarsområdena för utveckling av varje teknisk beståndsdel.

171 För att presentera planen för kvalitetsstyrning, beskriver den aktuella handlingen i detalj bland annat strukturen på projektets kvalitetsstyrning och ansvarsfördelningen mellan olika personer och organ i konsortiet, de metoder, kriterier och förfaranden som har utarbetats för att bedöma kvaliteten på projektets resultat i förhållande till projektets olika komponenter, såsom nyckeltalen, samt riskhanteringen. Alla dessa uppgifter hör till konsortiedlemmarnas know-how och framhåller konsortiedlemmarnas sakkunskap vad gäller kvalitetsstyrningen av projektet. Beskrivningarna av de olika vetenskapliga och tekniska prestationerna innefattar dessutom hänvisningar till de tekniker och funktioner som särskilt avses i projektet och återspeglar således systemets allmänna arkitektur, såsom det har utformats av konsortiedlemmarna. Dessa uppgifter hör således till deras vetenskapliga know-how.

172 Härav följer att alla uppgifter som finns i handlingen D 8.1 hör till konsortiedlemmarnas affärsintressen i den mening som avses i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001. REA begick inte något fel när det i det angripna beslutet fann att ett utlämnande av dessa uppgifter konkret och faktiskt kunde undergräva konsortiedlemmarnas affärsintressen, genom att det skulle möjliggöra för konkurrenterna att dra otillbörlig fördel av konsortiedlemmarnas know-how som har ett kommersiellt värde.

173 Denna anmärkning kan följaktligen inte godtas.

viii) Handlingarna D 8.3 (Periodisk lägesrapport), D 8.4 (Årsrapport), D 8.5 (Periodisk lägesrapport 2) och D 8.7 (Årsrapport 2)

174 Sökanden har gjort gällande att REA inte har uppgett att de ”beskrivande” handlingarna D 8.3, D 8.4, D 8.5 och D 8.7 innehåller affärshemligheter om en partner till konsortiet, att de återspeglar en persons vetenskapliga know-how eller att de innehåller information om

produktions- och analysmetoder vars offentlighöörande med nödvändighet skulle medföra allvarlig skada för en konsortiedlemms intressen. Handlingarna borde därför ha lämnats ut åtminstone genom utdrag.

- 175 REA har hävdatt att handlingarna D 8.3, D 8.4, D 8.5 och D 8.7 innehåller uppgifter om projektets fortskridande med avseende på de aktuella delarna av arbetet, då de tekniska resultaten har beskrivits i förhållande till de resultatindikatorer som är specifika för projektet. Det redogörs dessutom för riskerna med projektet och skyddsåtgärderna, och de framtida tekniska stegen sammanfattas. Slutligen innehåller dessa handlingar en mycket detaljerad översikt över resursanvändningen per partner och arbetsdel, i vilken de avslutade uppgifterna också anges. Sammanfattningsvis har dessa handlingar ett tekniskt och ekonomiskt innehåll och konkurrenterna skulle dra fördel av att få tillgång till dessa, eftersom de skulle kunna dra lärdom av de åtgärder som vidtagits och undvika de steg som har visat sig vara irrelevanta eller överflödiga, vilket skulle göra det möjligt för dem att uppskatta investeringskostnaderna, sänka kostnaderna och påskynda testerna eller utvecklingen av en jämförbar teknik.
- 176 Efter att ha tagit del av handlingarna D 8.3, D 8.4, D 8.5 och D 8.7 konstaterar tribunalen att de, såsom framgår av det angripna beslutet, beskriver hur projektet tekniskt sett fortskrider med avseende på de aktuella delarna av arbetet efter 6, 12, 18 och 24 månader med hänvisning till projektets olika vetenskapliga och tekniska resultat.
- 177 För att redogöra för projektets framskridande beskriver de aktuella handlingarna i detalj den strategi som utvecklats av konsortiedlemmarna för att genomföra det aktuella projektet, däribland en detaljerad beskrivning av de uppgifter som utförts under den aktuella perioden och fördelningen av uppgifter mellan medlemmarna, samt de metoder som utarbetats för att följa fortskridandet, vilket hör till deras know-how. Beskrivningarna av de olika vetenskapliga och tekniska resultaten innefattar även hänvisningar till de tekniker, de verktyg och de funktioner som särskilt avses inom ramen för projektet och återspeglar således systemets allmänna arkitektur, såsom det har utformats av konsortiedlemmarna. Dessa uppgifter hör således till deras vetenskapliga know-how.
- 178 Alla de uppgifter som finns i handlingarna D 8.3, D 8.4, D 8.5 och D 8.7 hör således till konsortiedlemmarnas affärsintressen i den mening som avses i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001. REA begick inte något fel när det i det angripna beslutet fann att ett utlämnande av dessa uppgifter kunde konkret och faktiskt undergräva konsortiedlemmarnas affärsintressen, genom att det skulle möjliggöra för konkurrenterna att dra otillbörlig fördel av konsortiedlemmarnas know-how som har ett kommersiellt värde.
- 179 Denna anmärkning kan följaktligen inte godtas.

3) Slutsats beträffande den första grundens första del

- 180 Mot bakgrund av det ovan anförda ska talan bifallas såvitt avser den första grundens första del såvitt avser beslutet att neka fullständig tillgång till handlingen D 1.3, beslutet att neka delvis tillgång till handlingarna D 1.1, D 1.2, D 2.1, D 2.2 och D 2.3, samt en mer omfattande tillgång till handlingarna D 3.1, D 7.3 och D 7.8, och talan ska ogillas såvitt avser beslutet att neka tillgång till handlingarna D 8.1, D 8.3, D 8.4, D 8.5 och D 8.7. Det ska dock erinras om att det inte ankommer på tribunalen att träda i REA:s ställe och konkret ange vilka delar av handlingarna som det borde ha getts delvis tillgång till, eftersom organet är skyldigt, vid genomförandet av denna dom, att

beakta de skäl som i det avseendet har angetts i domen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 september 2014, MasterCard m.fl./kommissionen, T-516/11, ej publicerad, EU:T:2014:759, punkt 95 och där angiven rättspraxis).

C. Den första grundens andra del: Det föreligger ett övervägande allmänintresse av att de aktuella handlingarna lämnas ut

- 181 Sökanden har gjort gällande att det föreligger flera allmänintressen av att lämna ut de begärda handlingarna i deras helhet. För det första ska det garanteras att samhället får allmän tillgång till resultaten av forskning som har finansierats med offentliga medel. För det andra föreligger det ett vetenskapligt intresse av att handlingarna lämnas ut, eftersom endast forskningsresultat som har diskuterats, kritiserats, prövats och som kan upprepas av andra kan betecknas som vetenskapliga. För det tredje föreligger det även ett allmänintresse av att handlingarna lämnas ut, genom att projektet iBorderCtrl är särskilt diskutabelt ur etisk synvinkel och med avseende på de grundläggande rättigheterna. För det fjärde föreligger det ett medieintresse av att handlingarna lämnas ut, vilket det stora antalet reportage om projektet iBorderCtrl visar. För det femte föreligger det ett politiskt och demokratiskt intresse av att handlingarna lämnas ut rörande projektet iBorderCtrl, vars praktiska användning kräver, i ett senare steg, att det skapas en lämplig rättslig grund. För det sjätte föreligger det ett budgetintresse av att inte investera några medel i forskningen avseende en teknik vars användning är otillåten enligt det gällande rättsläget och som av politiska skäl inte bör användas.
- 182 Vad beträffar avvägningen mellan de föreliggande intressena har sökanden gjort gällande, å ena sidan, att konsortiemedlemmarnas affärsintressen ”inte väger särskilt tungt” av följande skäl: För det första är ett stort antal uppgifter om projektet iBorderCtrl redan kända för allmänheten eller har lämnats ut. För det andra är det tveksamt om de begärda handlingarna ens innehåller affärshemligheter, om inte annat så på grund av det sätt på vilket systemet iBorderCtrl har utformats, då syftet med projektet tycks vara att testa och kombinera befintliga tekniker snarare än att utveckla en ny teknik. För det tredje skulle ett utlämnande av handlingarna om projektet inte påverka det rättsliga skyddet för de systemkomponenter som används eller för systemet i sin helhet, vilket redan skyddas av patent, och lagstiftningen om immateriella rättigheter vad gäller programmeringskoder som kan ha utvecklats under projektets gång påverkas inte av att rapporter om projektet lämnas ut, vilket gör att ett utlämnande av dessa inte skulle få deras uppfinningar att minska i värde även om det skulle kunna minska konkurrensställningen och vinstmöjligheterna för vissa konsortiemedlemmar. Sökanden anser å andra sidan att allmänhetens intresse av öppenhet ”däremot väger tungt” vid bedömningen av de motstående intressena eftersom, för det första, projektet helt finansieras med offentliga medel och, för det andra, projektet är särskilt tvivelaktigt och ifrågasatt och således väcker principfrågor om användningen av artificiell intelligens.
- 183 Under alla omständigheter anser sökanden att de olika allmänintressena, sammantaget, av att handlingarna lämnas ut ”väger tyngre” än affärsintressena av konfidentialitet.
- 184 REA har bestritt sökandens argument och hävdar att han inte har visat att det föreligger ett övervägande allmänintresse av utlämnandet.
- 185 Enligt artikel 4.2 *in fine* i förordning nr 1049/2001 ska institutionerna vägra att ge tillgång till en handling om ett utlämnande skulle undergräva bland annat skyddet för en fysisk eller juridisk persons affärsintressen, ”om det inte föreligger ett övervägande allmänintresse av utlämnandet”.

Härav följer att unionsinstitutionerna inte ska vägra att ge tillgång till en handling när ett utlämnande är motiverat av ett övervägande allmänintresse, även om det skulle kunna undergräva skyddet för en fysisk eller juridisk persons affärsintressen.

- 186 I det sammanhanget ska det göras en avvägning mellan, å ena sidan, det särskilda intresse som ska skyddas av att den ifrågavarande handlingen inte lämnas ut och, å andra sidan, bland annat allmänintresset av att handlingen görs tillgänglig, med hänsyn till de fördelar som, i enlighet med vad som anges i skäl 2 i förordning nr 1049/2001, följer av en ökad öppenhet, nämligen att medborgarna ges bättre möjligheter att delta i beslutsfattandet och att förvaltningen åtnjuter större legitimitet, blir effektivare och får ett större ansvar gentemot medborgarna i ett demokratiskt system (se dom av den 21 oktober 2010, Agapiou Joséphidès/kommissionen och Eacea, T-439/08, ej publicerad, EU:T:2010:442, punkt 136 och där angiven rättspraxis; se även dom av den 5 februari 2018, PTC Therapeutics International/EMA, T-718/15, EU:T:2018:66, punkt 107).
- 187 Det ankommer på den som ansöker om tillgång att på ett konkret sätt åberopa de omständigheter som innebär att det finns ett övervägande allmänintresse för att handlingarna i fråga ska lämnas ut (se dom av den 14 november 2013, LPN och Finland/kommissionen, C-514/11 P och C-605/11 P, EU:C:2013:738, punkt 94 och där angiven rättspraxis, och dom av den 16 juli 2015, ClientEarth/kommissionen, C-612/13 P, EU:C:2015:486, punkt 90 och där angiven rättspraxis). Det är nämligen den som gör gällande att det finns ett övervägande allmänintresse, i den mening som avses i artikel 4.2 *in fine* i förordning nr 1049/2001, som ska styrka det intresset (dom av den 25 september 2014, Spirlea/kommissionen, T-306/12, EU:T:2014:816, punkt 97).
- 188 Ett övervägande allmänintresse som kan motivera utlämnandet av en handling måste visserligen inte nödvändigtvis skilja sig från de principer som ligger till grund för förordning nr 1049/2001. Allmänna överväganden kan dock inte åberopas för att motivera att tillgång ges till de begärda handlingarna, vilken kräver att principen om öppenhet, i en viss situation, är av sådan särskild betydelse att den väger tyngre än skälen för att neka ett utlämnande av de aktuella handlingarna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 november 2013, LPN och Finland/kommissionen, C-514/11 P och C-605/11 P, EU:C:2013:738, punkterna 92 och 93 och där angiven rättspraxis, och dom av den 16 juli 2015, ClientEarth/kommissionen, C-612/13 P, EU:C:2015:486, punkterna 92 och 93).
- 189 I den bekräftande ansökan åberopade sökanden att det förelåg ett övervägande allmänintresse av utlämnandet av de begärda handlingarna som bestod dels i allmänhetens berättigade intresse av att få tillgång till resultaten av forskning som finansierats med offentliga medel, dels i allmänhetens rätt att få veta huruvida utvecklingen av ett projekt, som eventuellt medför oetiska eller olagliga intrång i rätten till respekt för medborgarnas privatliv, finansieras med offentliga medel för att möjliggöra en väl underbyggd offentlig och demokratisk debatt om införandet av sådana nya kontroversiella system för masskontroll som det som har föreslagits inom ramen för projektet iBorderCtrl.
- 190 För att bemöta detta resonemang har REA i det angripna beslutet angett att allmänintresset av att sprida resultaten av det aktuella projektet säkerställs genom införandet av en rad sammanhängande strategier och verktyg som syftar till att sprida resultaten av slutförda projekt, vanligtvis genom sammanfattningar som har godkänts av REA och som bevarar konsortiets immateriella rättigheter samt andra affärsintressen för berörda personer, inbegripet vad beträffar de handlingar som avser den juridiska och etiska bedömningen av det aktuella projektet, vilka specifikt syftar på den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, metoderna och resultaten av

projektet. Vidare har REA angett att projektet iBorderCtrl är ett pågående forskningsprojekt som har till syfte att experimentera med nya tekniker inom området för gränskontroll inom unionen och inte till att genomföra dessa tekniker direkt på fältet. Farhågorna vad gäller skyddet för de grundläggande rättigheterna har för övrigt integrerats i projektet i vederbörlig ordning. REA har därav dragit slutsatsen i det angripna beslutet att de allmänintressen som har åberopats av sökanden inte har företräde framför tredje mans intresse av skydd för sina affärsintressen.

- 191 Tribunalen påpekar inledningsvis att prövningen av den första grundens andra del endast avser de begärda handlingarna eller de delar av nämnda handlingar där REA korrekt drog slutsatsen att de omfattades av undantaget i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001 i enlighet med slutsatsen i punkt 180 ovan.
- 192 I det avseendet ska det påpekas att även om det, såsom sökanden korrekt har hävdad, finns ett allmänintresse av att sprida resultaten av projekt som har finansierats med unionens medel, har unionslagstiftaren infört regler för att säkerställa en spridning av resultaten av de projekt som finansieras enligt Horisont 2020-programmet.
- 193 Som REA har påpekat föreskrivs det i förordning nr 1290/2013 och i bidragsavtalet ett balanserat förhållningssätt som försöker att beakta, å ena sidan, allmänhetens, forskarvärldens och mediernas intressen av att resultaten lämnas ut och, å andra sidan, konsortiemedlemmarnas intressen av skydd för deras affärsintressen, inklusive på området för immateriella rättigheter.
- 194 I artikel 43.2 i förordning nr 1290/2013, som sökanden dessutom stöder sig på, och i artikel 29.1 i bidragsavtalet föreskrivs en skyldighet för deltagarna att på lämpligt sätt, bland annat genom vetenskapliga publikationer, sprida resultaten av projektet, med förbehåll för restriktioner bland annat på grund av skyddet av immateriella rättigheter, säkerhetsbestämmelser eller legitima intressen. Vidare stadgas det i artikel 29.2 i bidragsavtalet att det ska säkerställas att de vetenskapliga publikationerna får fri tillgång till kollegialt granskade resultat. I artikel 38.2.1 i bidragsavtalet föreskrivs dessutom att REA får, med iakttagande av konfidentiell information, använda uppgifterna om åtgärden, handlingarna, särskilt de sammanfattningar som är avsedda att offentliggöras, och de tjänster som är avsedda för allmänheten till sin verksamhet för kommunikation och offentliggörande.
- 195 Enligt artikel 20.3 a iii och artikel 20.4 a i bidragsavtalet ska dessutom deltagarna till REA inge, tillsammans med de periodiska tekniska och ekonomiska rapporterna, sammanfattningar som innehåller bland annat en översikt över resultaten och deras spridning, vilka är avsedda att offentliggöras av REA.
- 196 I artikel 4 i förordning nr 1290/2013 och i artikel 36.1 i bidragsavtalet föreskrivs, på de villkor som anges däri, att unionens institutioner, organ och byråer och medlemsstater ska ges tillgång till information i fråga om resultat som uppnåtts av en deltagare som har erhållit unionsfinansiering. Artikel 49 i förordning nr 1290/2013 säkerställer dessutom att samma institutioner, organ och byråer och medlemsstater ska, i syfte att utveckla, genomföra och övervaka unionens politik eller program, ha nödvändig nyttjanderätt till de resultat som uppnåtts av en deltagare som har erhållit unionsfinansiering.
- 197 Härav följer att allmänintresset av spridning av resultaten av forskning som har finansierats med offentliga medel inom ramen för Horisont 2020-programmet säkerställs genom de relevanta bestämmelserna i förordning nr 1290/2013 och bidragsavtalet. Sökanden har inte visat att detta system för spridning av resultat inte till fullo kan tillgodose det vetenskapliga intresset,

medieintresset och den stora allmänhetens intresse av att ha tillgång till resultaten av de projekt som finansieras av unionen och att det således skulle vara nödvändigt att dessutom lämna ut de uppgifter som finns i de begärda handlingarna, även om ett sådant utlämnande skulle undergräva konsortiemedlemmarnas berättigade affärsintressen som skyddas enligt artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001.

- 198 Vidare, i den mån som sökanden har hävdats att skyldigheten att lämna ut alla de begärda handlingarna följer av det aktuella projektets kontroversiella karaktär ur etisk synvinkel och med avseende på de grundläggande rättigheterna, påpekar tribunalen dels att de relevanta bestämmelserna som är tillämpliga på de forsknings- och innovationsprojekt som finansieras enligt Horisont 2020-programmet, däribland särskilt artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1982/2006/EG (EUT L 347, 2013, s. 104), artikel 14 i förordning nr 1290/2013, tolkad mot bakgrund av skäl 9 i förordningen, samt artikel 34 i bidragsavtalet syftar till att ålägga deltagarna skyldigheten att respektera de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns, i synnerhet genom Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och ålägga kommissionen en skyldighet att se till att dessa rättigheter och principer följs, vilket för övrigt återspeglas i den omständigheten att de juridiska och etiska bedömningarna av projektet iBorderCtrl, vilka ska utvärderas av den oberoende etiska rådgivaren, specifikt ingår i de obligatoriska stegen i utvecklingen av projektet.
- 199 Som REA har påpekat utan att motsägas av sökanden på den punkten, var det aktuella projektet ett pågående forskningsprojekt som hade till enda syfte att experimentera med tekniker. Sökanden har inte hävdats att de grundläggande rättigheterna för de personer som deltog i pilotförsöken inom ramen för projektet iBorderCtrl inte iaktogs. Det allmänintresse som sökanden har åberopat avser i själva verket en eventuell framtida användning under verkliga förhållanden av system som grundar sig på de tekniker och teknologier som har utvecklats inom ramen för projektet iBorderCtrl. Ett sådant intresse kommer att tillgodoses genom spridningen av resultaten på de villkor som fastställs i förordning nr 1290/2013 och som preciseras i bidragsavtalet (se punkterna 194–196 ovan).
- 200 På samma sätt anser tribunalen, i likhet med sökanden, att det finns ett allmänintresse av att delta i en väl underbyggd offentlig och demokratisk debatt om huruvida sådana kontrolltekniker som de aktuella är önskvärda och huruvida de ska finansieras med offentliga medel, och att detta intresse ska skyddas i vederbörlig ordning. Med hänsyn till att projektet iBorderCtrl dock endast är ett forskningsprojekt under utveckling, är det fullt möjligt att hålla en sådan väl underbyggd offentlig diskussion om de olika aspekter som den aktuella forskningen avser på grundval av de resultat av denna forskning som har lämnats ut i enlighet med bestämmelserna i förordning nr 1290/2013 och bidragsavtalet, såsom det har erinrats om i punkterna 194–196 ovan.
- 201 Slutligen ska det i detta sammanhang erinras om att det följer av rättspraxis att allmänintresset av öppenhet inte har samma tyngd när det rör sig om den berörda institutionens administrativa verksamhet, till vilken de begärda handlingarna i förevarande fall hör, som när det är institutionens lagstiftningsverksamhet som är i fråga (se, för ett liknande resonemang, dom av den 29 juni 2010, kommissionen/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, punkt 60, och dom av den 25 oktober 2013, Beninca/kommissionen, T-561/12, ej publicerad, EU:T:2013:558, punkt 64).

- 202 Härav följer att sökanden inte har visat att principen om öppenhet i förevarande fall var av sådan särskild betydelse att den vägde tyngre än det berättigade intresset av skydd för konsortiemedlemmarnas affärsintressen vad beträffar de handlingar eller de delar av handlingarna i fråga om vilka REA hade fog för att anse att de omfattades av undantaget i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001, vilka har angetts i punkt 180 ovan. REA kunde, utan att begå något fel, slå fast att det inte hade kunnat fastställas att det förelåg ett övervägande allmänintresse av utlämnandet på grundval av de omständigheter som sökanden åberopade med hänsyn till i synnerhet de regler om spridning och tillgång till forskningsresultat som infördes genom förordning nr 1290/2013 och bidragsavtalet.
- 203 Mot bakgrund av det ovan anförda finner tribunalen att sökanden inte har visat att det föreligger ett övervägande allmänintresse, som följer av beaktandet av de olika intressen som har åberopats, individuellt eller gemensamt betraktade, och som skulle motivera ett utlämnande till allmänheten enligt artikel 4.2 *in fine* i förordning nr 1049/2001 av uppgifter som omfattas av det undantag som föreskrivs i artikel 4.2 första strecksatsen i förordningen.
- 204 Talan kan följaktligen inte bifallas såvitt avser den första grundens andra del.
- 205 Av det ovan anförda följer att det angripna beslutet ska ogiltigförklaras i den del REA underlät att pröva sökandens ansökan om tillgång till handlingarna avseende tillståndet för projektet iBorderCtrl och i den del REA nekade fullständig tillgång till handlingen D 1.3 och nekade delvis eller en mer omfattande tillgång till handlingarna D 1.1, D 1.2, D 2.1, D 2.2, D 2.3, D 3.1, D 7.3 och D 7.8, och talan ska ogillas i övrigt.

IV. Rättegångskostnaderna

- 206 Enligt artikel 134.3 i rättegångsreglerna ska vardera rättegångsdeltagaren bära sina rättegångskostnader, om deltagarna ömsom tappar målet på en eller flera punkter. Tribunalen får emellertid besluta att en rättegångsdeltagare – förutom att bära sina rättegångskostnader – delvis ska ersätta en annan deltagares rättegångskostnader, om det framstår som skäligt med hänsyn till omständigheterna i målet.
- 207 I förevarande mål har sökanden vunnit framgång med sin talan såvitt avser den andra grunden och en väsentlig del av den första grundens första del. Med hänsyn till omständigheterna i förevarande mål är det därför skäligt att besluta att sökanden ska bära hälften av sina rättegångskostnader och att REA ska bära sina rättegångskostnader och ersätta hälften av sökandens rättegångskostnader.
- 208 Enligt artikel 135.2 i rättegångsreglerna får dessutom tribunalen besluta att en rättegångsdeltagare, även om denne vunnit målet, helt eller delvis ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta framstår som befogat på grund av deltagarens uppträdande, inbegripet vid tiden före det att talan väcktes, i synnerhet om tribunalen finner att denne i onödan eller mot bättre vetande har vållat en annan rättegångsdeltagare kostnader.
- 209 Som framgår av punkterna 156 och 157 ovan fick sökanden i förevarande fall, på egen hand, tillgång till de maskerade delarna av handlingen D 7.3, och fick på så sätt kännedom om de uppgifter som han hade nekats tillgång till genom det angripna beslutet, och han spred den således erhållna fullständiga versionen av handlingen D 7.3 på sin webbplats. Genom att gå till väga på detta sätt har sökanden inte iakttagit de förfaranden som föreskrivs i unionsrätten i fråga om tillgång till handlingar, och han har inte heller avvaktat utgången i förevarande mål för att få

reda på huruvida han lagligen kunde få tillgång till den fullständiga versionen av den aktuella handlingen. Tribunalen anser att detta beteende från sökandens sida ska beaktas vid fördelningen av rättegångskostnaderna. Eftersom ingivandet av nämnda handling av sökanden i hans skrivelse av den 23 mars 2021 helt saknar relevans för utgången i förevarande mål, har han på detta sätt i onödan vållat REA kostnader, vilka består i utarbetandet av ett skriftligt yttrande över detta ingivande och vilka skulle ha kunnat undvikas om sökanden hade agerat med iakttagande av det aktuella domstolsförfarandet, genom att avvakta utgången i förfarandet och genom att i förekommande fall lagligen få tillgång till dessa uppgifter eller till vissa av dessa, i enlighet med tribunalens dom. Med tillämpning av artikel 135.2 i rättegångsreglerna ska sökanden följaktligen förpliktas att ersätta de kostnader som uppkommit med anledning av ingivandet av hans skrivelse av den 23 mars 2021 och de kostnader som uppkommit med anledning av ingivandet av REA:s skriftliga yttrande av den 20 maj 2021.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (tionde avdelningen)

följande:

- 1) **Beslutet av Europeiska genomförandeorganet för forskning (REA) av den 17 januari 2019 (ARES (2019) 266593) ogiltigförklaras, för det första, i den del REA underlät att pröva Patrick Breyers ansökan om tillgång till handlingarna avseende tillståndet för projektet iBorderCtrl och, för det andra, i den del REA nekade fullständig tillgång till handlingen D 1.3, delvis tillgång till handlingarna D 1.1, D 1.2, D 2.1, D 2.2 och D 2.3, samt en mer omfattande tillgång till handlingarna D 3.1, D 7.3 och D 7.8, i den mån som dessa handlingar innehåller uppgifter som inte omfattas av undantaget i artikel 4.2 första strecksatsen i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar.**
- 2) **Talan ogillas i övrigt.**
- 3) **Patrick Breyer ska bära sina rättegångskostnader som uppkommit med anledning av ingivandet av hans skrivelse av den 23 mars 2021 och ersätta de kostnader som uppkommit för REA med anledning av ingivandet av REA:s yttrande av den 20 maj 2021.**
- 4) **Patrick Breyer ska bära hälften av sina andra rättegångskostnader som inte uppkommit med anledning av ingivandet av hans skrivelse av den 23 mars 2021.**
- 5) **REA ska bära sina rättegångskostnader, med undantag av de kostnader som uppkommit med anledning av ingivandet av REA:s yttrande av den 20 maj 2021, och hälften av Patrick Breyers andra rättegångskostnader som inte uppkommit med anledning av ingivandet av Patrick Breyers skrivelse av den 23 mars 2021.**

Kornezov

Buttigieg

Hesse

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 15 december 2021.

Underskrifter

Innehållsförteckning

I.	Bakgrund till tvisten	2
II.	Förfarandet och parternas yrkanden	4
III.	Rättslig bedömning	5
	A. Den andra grunden: Åsidosättande av artiklarna 7.1 och 8.1 i förordning nr 1049/2001 . . .	5
	B. Den första grunden: Åsidosättande av artikel 4.2 första strecksatsen och artikel 4.2 <i>in fine</i> i förordning nr 1049/2001	8
	1. Huruvida de nya bevisen och den nya bevisuppgiften utgör tillåten bevisning	8
	2. Huruvida anmärkningen om underlåtenheten att bevilja delvis tillgång kan tas upp till prövning	9
	3. Den första grundens första del: Skyddet för affärsintressen har inte undergrävts	10
	a) Tillämpningen av förordning nr 1290/2013, klausulerna i bidragsavtalet och artikel 339 FEUF i det aktuella fallet	10
	b) Tillämpningen i förevarande fall av det undantag som avser skyddet för tredje mans affärsintressen och möjligheten att bevilja åtminstone delvis tillgång	14
	1) De övergripande argumenten	17
	2) Den individuella bedömningen av de aktuella handlingarna	19
	i) Handlingarna D 1.1 (Den etiska rådgivarens första rapport), D 1.2 (Etik vad gäller profilering, risken för stigmatisering av enskilda och plan för begränsning) och D 2.3 (Juridisk och etisk granskningsrapport på EU-nivå)	20
	ii) Handlingen D 1.3 (Den etiska rådgivaren)	23
	iii) Handlingen D 2.1 (Rapport avseende behovsanalysen)	24
	iv) Handlingen D 2.2 (Referensarkitektur och komponentspecifikation)	26
	v) Handlingen D 3.1 (Utrustning för insamling av uppgifter – specifikationer)	26
	vi) Handlingarna D 7.3 (Plan för spridning och kommunikation) och D 7.8 (Plan för spridning och kommunikation 2)	27
	vii) Handlingen D 8.1 (Plan för kvalitetsstyrning)	30
	viii) Handlingarna D 8.3 (Periodisk lägesrapport), D 8.4 (Årsrapport), D 8.5 (Periodisk lägesrapport 2) och D 8.7 (Årsrapport 2)	30
	ECLI:EU:T:2021:902	39

3) Slutsats beträffande den första grundens första del	31
C. Den första grundens andra del: Det föreligger ett övervägande allmänintresse av att de aktuella handlingarna lämnas ut	32
IV. Rättegångskostnaderna	36